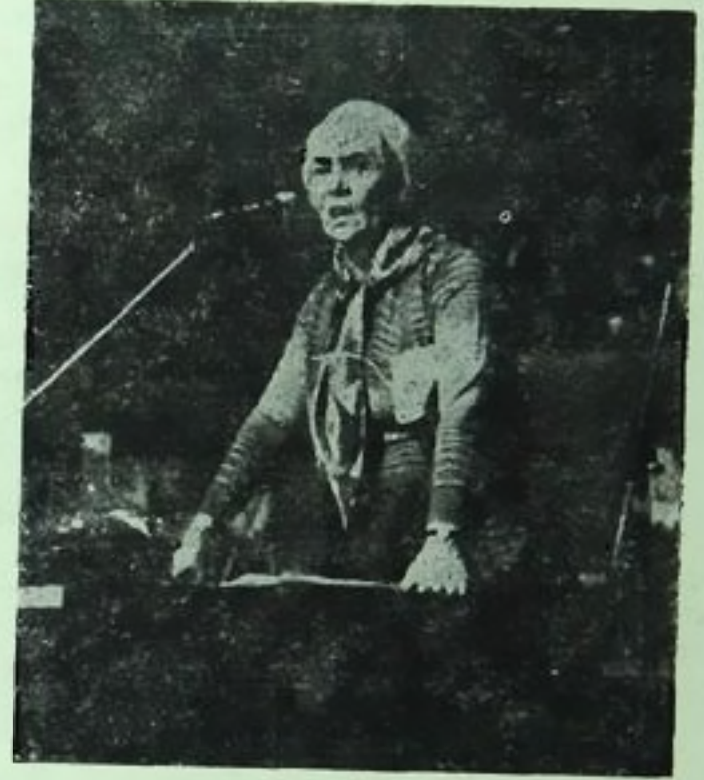
kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

Yıl: 4 Sayı: 11-12 (67-68) 15 Temmuz 1979 500 Krş.

Sosyalizm Gelişip Yeni Aşamalara Ulaşarak, Komünizme Dönüşerek, Tarihsel İşlevini Yapacaktır...

Genel Başkan Behice BORAN'ın İstanbul'da yapılan Bölge Temsilcileri Toplantısında yaptığı konuşmanın tam metni:

Türkiye'nin bugünkü durumuna baktığımız zaman, geniş halk kitleleri açısından en çarpıcı olgu enflasyondur, hayat pahalılığıdır. Gerçi Türkiye 1940'lı yıllardan beri hep bir enflasyon ülkesi, fiyatların sürekli yükseldiği bir ülke olmuştur. Öyle ki ne zaman yaşanan günün fiyatları 15-20 yıl öncesiyle kıyaslandıysa «Aman eskiden ne ucuzlukmuş» denilmiştir. Ama şu aylardaki fiyat artışları bilinen ölçüleri aşmış, insanı gerçekten ne yapacağını şaşırtan, bunaltan boyutlara ulaşmıştır. En önemlisi de, bu fiyat yükselişlerinin sonunun, durak noktasının görülmemesidir. Enflasyonun durdurulmasından değil, hızının düşürülmesinden söz edilmektedir ancak. Hedefin enflasyon hızının %40'a düşürülmesi olduğu söylenmektedir. Oysa verilen rakkamlara göre 1979'un daha ilk yarısında fiyat yükselişleri %50'ye yaklaşmıştır ve bu gidişle yıl sonunda %80'ini bulacak veya geçecektir. Hayat pahalılığı, geçim sıkıntısı yanlız dar gelirli geniş kitleleri değil, orta gelirli tabakaları da saran bir afet haline gelmiştir. Geniş kitleler açısından «geçim sıkıntısı» deyimi artık hafif kaçmaktadır. Sıkıntıdan da öte yaşamsal bir zorluk söz konusudur. Asgarî ücretle çalışan işçiler kalabalık ailelerine sadece kuru ekmeği bile sağlayamaz duruma düşmüşlerdir.

Hükümetin enflasyonun, fiyat yükselişlerinin hızını kesme, bir noktada durdurma tasarı ve vaadleri boşa çıkmaktadır. Çünkü başta hükümetin kendisi enflasyona yol açıyor. Karşılıksız para basıp piyasaya sürme işlemine sürekli baş vuruyor. Ve basılan paraların miktarı onlarca milyar lirayı çok aşmaktadır. Hükümetin Uluslararası Para Fonuna verdiği ve son günlerde açıklanan «niyet mektubu»na göre bu yıl içinde bütçe açığının ve Kamu İktisadî Teşebbüslerinin zararlarını kapatmak için «Merkez Bankası Kaynaklarına müracaat miktarı», yani yeni para çıkartarak karşılanacak miktar yüz milyar lirayı geçecektir. Bu da bilindiği gibi, Türk lirasının değerinin, satın alma gücünün daha da düşmesi demektir.

Fiyatların durmadan yükselişinin ikinci bir nedeni Türkiye Sanayinin dışa, emperyalist dünyaya bağımlı olarak kurulmuş ve geliştirilmiş olmasıdır. Bunun sorumlusu da batı emperyalizmiyle işbirliği ve ortaklık içinde olan büyük burjuvazi ve onun politik iktidarlarıdır, gelmiş geçmiş hükümetlerdir. Türkiye Sanayi makina donanımı, yedek parçaları, ara malı ve hammaddeler bakımından emperyalist dünyaya bağımlıdır ve dıştan alınan bu malların fiyatlarının yükselmesi hem bu mallarla üretilen ürünlerin fiyatını tırmandırmakta, hem de genel olarak iç fiyatları yükseltme yönünde etkilemektedir. Buna enflasyon ortamından yararlanarak sanayici ve tüccarın kârlarını azamiye çıkarma hırs ve girişimler de eklenince fiatların baş döndürücü yükselme tablosu ana çizgileriyle ortaya çıkmaktadır. Her türlü sermaye sahibi kazancına kazanç eklerken, sabit ve dar gelirli ktlelerin yaşam düzeyi düşmekte, bu kitleler daha da yoksullaşmaktadırlar.

Hükümetin izlediği ve izlemeyi öngördüğü politika bu durumu değiştirecek, geniş kitlelere göreli de olsa bir ferahlık getirecek nitelikte değildir. Devletin gelirlerini artırarak yeni para çıkartma zorunluluğunu azaltacak ve işçi-emekçi kitlelerin üzerindeki vergi yükünü hafifletecek vergi reformu çok sözü edilmesine rağmen yapılmamıştır ve yapılacağı da yoktur. Vergi reformu niteliğinde olmayan, ama belli değişiklikler getiren vergi kanun tasarısı dahi Meclis'ten geçirilmemiştir. «Muhalefet Meclisi boykot ediyor, çalıştırmıyor» iddiası inandırıcı bir gerekçe değildir. CHP kendi açısından gerekli gördüğü hallerde Meclis'e 226'yı getirebilmiştir. Kanun tasarısının önemli maddeleri kısaltılmış ayrı bir tasarı —veya tasarılar— haline getirilerek Meclis'ten geçirilebilir, bu yönde ciddi, sebatlı girişimlerde bulunabilirdi. Bu yapılmamıştır. CHP vergi kanun tasarısına karşı çıkan büyük sermaye çevrelerine ters düşmekten, onları karşıya almaktan çekinmiştir.

Ama CHP vaadlerde bulunduğu, desteğini aldığı halk kitlelerine ters düşmekten çekinmemiştir. 1978 başında iktidara geldiğinden beri hep iç ve dış büyük sermayeyi, emperyalist odakları kollıyan bir politika izlemiş, muhalefetteyken dilinden düşürmediği «hakça bir düzen» konusundaki vaadlerini yeri-

ne getirmek şöyle dursun, ağzına bile almaz olmuştur.

CHP'NİN TESLİMİYETÇİ POLİTİKASI İKTİDARA GELDİĞİ İLK AYLARDA KENDİSİNİ GÖSTERMİŞTİR.

CHP'nin iç ve dış büyük sermayeye teslimiyetçi politikası iktidara geldikten sonra ilk aylarda kendini belli etmiştir; ardı ardına zamlar gelmiş okkalı bir develüasyon yapılmış, Uluslararası Para Fonu (IMF) ile «niyet mektubu» 1978 yılının Nisan ayında imzalanmıştır. IMF'nin darda kalıp kendisine yardım için başvuran ülkelerden isteyip aldığı niyet mektupları IMF'ye teslimiyet belgelerinden başka bir şey değildir. CHP hükümeti için de böyle olmuştur, hem de katmerli bir biçimde. Geçen yılki niyet mektubu IMF'ye yetmemiş bu yaz bir yenisi verilmiştir, daha büyük zamların ,daha büyük bir develüasyonun refakatinde. Sorunlarımızın, Türkiye'nin kendi kaynaklarına dayanarak çözüleceğini, yapılan işlerin IMF istediği için değil, hükümet öyle uygun gördüğü için yapıldığını tekrarlayan başbakan sonunda dünyada «IMF gerçeğini» görmek gerektiğini söylemek noktasına geldi, dayandı.

Bu yakınlarda verilmiş olan ikinci niyet mektubu «IMF gerçeğini» apaçık ortaya koyuyor. Mektubun göze çarpan bir özelliği bütünüyle tüketimi kısma eksenine oturtulmuş olmasıdır. Bu amaçla kamu harcamaları sınırlandırıldığı, kontrol altına alındığı gibi, ücretlerin ve tarımsal ürün fiyatlarının kontrol altına alınması da öngörülüyor. KİT'lerin açıklarının hazineden kapatılmasına, dünya petrol fiatlarının yükselişinin özel fondan karşılanmasına son vermek için bunlara ilişkin olarak ilerde yapılacak zamların da tüketimi kısıcı etki yapacağı kuşkusuzdur.

Ücret artışlarının fiyat artışlarını karşılamakla sınırlı kalacağı açıkça belirtiliyor. Bu, gerçek ücretlerin dondurulmasından başka bir anlama gelmez. Bu da işçilerin yaşam düzeylerinin ve koşullarının iyileşmesini önlemek demektir. Zaten 1970'li yıllarda gerçek ücret ortalamalarının-iki yıl hariç-hep düştüğü hatırlanırsa, aynı eğilimin daha da belirginleşerek süreceği kolayca söylenebilir. Niyet mektubunda öngörüldüğü üzere, tarım ürünleri fiyatlarında dünya fiyatlarının dikkate alınması ise, tarımda maliyetler düşürülmedikçe üreticinin aleyhine sonuç verecektir. Maliyetleri düşürücü önlemler alınmasından ise niyet mektubu hiç söz etmiyor. Son açıklanan kimi tarım ürünlerine ilişkin taban fiyatları hayli yüksek gibi görünmekle beraber halen piyasada ödenen fiyatlardan düşük olduğu anlaşılmaktadır. Eğer durum böyle ise, o zaman üretici ürünlerini kamu kuruluşları yerine tüccara satacaktır. Bu da devletin destekleme alışları yapmasına karşı olan IMF'nin politikasına uygun düşecektir. İkinci mektupta yeni vergi kanununun Meclis'ten geçirilmesine çalışılacağı söyleniyor, ama içeriği, vergi yükünün sınıflara dağılımı, hangi sınıflar üzerinde ağır basacağı konusunda hiçbir işaret verilmiyor. Vergi konusunda IMF'nin amacı mecburi tasarrufu artırıp tüketimi düşürmek olduğuna göre, niyet mektubunda vergi konusunda söz edilmesi her halde vergi adaleti kaygısından kaynaklanmıyor.

Bu kısa değerlendirmeden de anlaşılıyor ki, niyet mektubunda dile getirilen ekonomi politikası genişleyen, büyüyen değil, daralan bir ekonomiyi öngörmektedir. Bu daralan ekonomimizin çilesini de tüm kapitalist ülkelerde, özellikle de bağımlı geri kapitalist ülkelerde olduğu gibi bizde de kent ve köylerin işçi-emekçi kitleleri çekecektir.

Niyet mektubunda öngörülen politika ve önlemler yerine getirilse emperyalist kuruluşların diğer istekleri, örneğin yabancı sermayenin Türkiye'de dilediği gibi yatırımlar yapabilmesi uygulamada gerçekleşse, Türkiye'nin sorunları çözülür. Türkiye düze çıkabilir mi? «Bu noktada düze çıkmak kimin açısından?» diye sormak gerek. Büyük sanayi ticaret, tarım sermayesi açısından düze çıkmaktan da öte bir açılış olabilir; bu sınıflar kârlarına gittikçe büyüyen yeni kârlar katabilirler. Bu gelişme, bunalımlı dönemde küçükçe veya orta sermaye işletmelerinin iflası veya büyükler tarafından satın alınmasıyla sermayenin az ellerde yoğunlaşmasını, tekelleşmenin artmasını da beraberinde getirir. Küçük ve orta sermaye kesimleri büyük tekelci sermayenin artan kontrolü ve baskısı altına girer, işçi ve emekçi kitlelerin yoksullaşması ise derinleşerek sürer, en üst gelir kesimleriyle en alt gelir kesimleri arasındaki fark büyür. Tepedeki tekelci büyük sermayenin emperyalizmle bütünleşmesi daha da güçlenir. Türkiye bugün böyle bir durumda ve durumun daha da gelişmesi süreci içindedir. Toplumsal kutuplaşma keskinleşiyor. Bunun için işçi-emekçi kitlelerin ilerici demokratik güçlerin iş ve eylem birliğini sağlamak ve güçlendirmek gündemde olan ivedi bir görevdir.

Emperyalizme bağımlı geri ülkeler için kapitalist yoldan kalkınıp en ileri ülkeler düzeyine erişmek ve geniş kitleleri sürekli yükselen bir refah düzeyine kavuşturmak olanağı yoktur. Bu ülkeler için kurtuluş yolu emperyalist kapitalist dünya ilişkileri dışına çıkmayı ve sosyalizme ulaşmayı hedef alan bir kalkınma yoluna yönelmektir. Sorunun özü budur. Gelişme yoluna böylesine bir makas değiştirme de işçi sınıfının politik öncülüğünde tüm ilerici, demokratik güçlerin mücadele birliğiyle mümkündür.

CHP, AYNI ZAMANDA TERÖRİZMİN YOKEDİLMESİ KONUSUNDA DA İYİ BİR SINAV VERMEMİŞTİR.

Ekonomi alanında iyi sınav vermeyen CHP iktidarı, asayişi sağlama konusunda da başarılı olamadı. Terörist eylemleri ve politik cinayetleri yoketmeye ilişkin kesin ve kısa sürede gerçekleştirilecek vaadlerle 77 seçimlerine girdi ve 78 başında iktidara geldi. Haftalar haftalara, aylar aylara eklendi, 78 bitip yıl 79'a devrildi, ama terörün, cinayetlerin, kıyımların sonu gelmedi. Son zamanlarda suçluların bulunmasında, katillerin yakalanmasında bir ilerleme görülüyor. Bunun caydırıcı bir etkisi olabilir. Ama, CHP'nin iktidara gelişinden bir buçuk yıl sonra sorunun özüne inilmiş değil, yakalanıp tutuklanan 17-25 yaşları arası gençler tetiği çekme, bombayı atma anlamında suçun failidirler, ama işledikleri suçların bunların kendi karar ve girişimlerinden kaynaklandığı söylenemez. Kimse de söylemiyor. Başbakan da tetiği çektirenden söz ediyor, ama, hükümet cinayetleri, kırımları, saldırıları planlıyan, düzenleyen, direktif verip azmettirenleri, silah ve bomba sağlayanları, yani asıl suçluları bulup yakalattırmak yoluna gitmiyor.

Terörizmin asıl failleri olarak MHP'liler giderek daha da ön plana çıkıyor. Deniliyor ki seçimlerde oyların AP'de toplanmasına yol açmamak için CHP, MHP'nin üstüne gidilmesinden, kapatılmasından yana olmaz. Böyle bir hesap olabilir. Buda bir etki yapabilir. Ama MHP'nin üstüne gidilmemesini, sadece seçimlerde oy hesabına bağlamak olay ve durumlara biraz yüzeysel açıdan bakmak olur. Terörizmin eriştiği boyutlar MHP'nin kendi boyutlarını aşar büyüklüktedir. MHP gırtlağına kadar terörizmin içindedir ama kendinden büyük, gizli güç ve merkezlerle mutlaka ilişki ve bağlantı içindedir. Tüm dünyada Neo-faşizmin kımıldanışı, ayaklanışı vardır. MHP'nin Batı Avrupa'da örgütlendiği, eylemlere giriştiği yabancı ve yerli basında sık sık yer alıyor. CIA'nın içimizde olduğu ise, bu konuda en yetkili ağızlardan doğrulandı. 12 Mart döneminin kontr-gerilla öyküleri unutulmadı. Kısacası terörizm buz dağının büyük kitlesi suyun altında. Olaki Ecevit ve hükümet suyun altındakileri yakalayıp yüze çıkarmaya cesaret edemiyor, veya buna gücü yetmiyor.

Oysa bunun yapılması başarılması gerekir. Cesaret ve kararlılıkla hareket edilirse başarılır da. Bu cesaret ve kararlılığa sahip olabilmek için de sürekli büyük sermaye ve emperyalist odakları kollamaktan vazgeçip, işçi ve emekçi kitleleri, ilerici demokratik güçlere dayanmak, onların politik etkinliklerini duyurmalarına en azından sei çekmemek gerekir. Emperyalizmin iş ortağı büyük burjuvazinin baskı ve etkisine ancak işçi ve emekçi kitlelerle, ilerici demokratik güçlerle karşı konulabilir, Türkiye'nin ekonomik, politik ve yönetsel sorunlarının çözümü böyle bir sınıfsal yönlenmeden geçer. Yoksa hükümet olupta iktidar olmama durumuna düşülür ve de terörizmin ardı alınamaz. Nitekim son zamanlarda suçluların yakalanmasında görülen başarıya rağmen her gün birkaç yurttaşın cinayete kurban gitmesi, saldırılar ve bombalamalar sürüyor. Cinayetlerin sayısında pek bir azalma yok.

Öte yandan bu ayın sonlarına doğru sıkıyönetimi iki ay daha uzatıp uzatmama sorunu Meclis gündemine gelecektir. Sıkıyönetime son verilmeli, 14 Ekim seçimleri normal koşullarda yapılmalıdır. Türkiye Sıkıyönetimin çok sık ilân edildiği bir ülke olmaktan çıkarılmalıdır. Demokratik hak ve özgürlüklerle sıkıyönetim bağdaşmaz.

Kısaca özetlediğim böyle bir ekonomik ve politik kargaşa içinde 14 Ekim seçimlerine gidiyoruz. Gerici karanlık güçler cinayet ve terör dalgalarıyla iktidarı devirip yerine üniformalı veya üniformasız tam bir faşist rejim getiremediler. Demirel'in lâf salataları, açık hava kalabalıkları, meclis aritmetiği hesapları da bir sonuç vermedi. Bizim tahmin ettiğimiz ve söylediğimiz gibi, hükümet yerinde kaldı, ama Meclis'te zaten zayıf o-

lan çoğunluğu daha da zayıfladı. 26 Ağustos'ta Meclis toplanmayabilir ve sıkıyönetim kendiliğinden kalkar. Sıkıyönetimin kalkması iyi bir sonuç olur, ama çoğunluğu sağlayamamış olması, hükümetin zayıf olan konumunu daha da zayıflatır. Bir güvenoyu söz konusu olmasa bile, bir hükümet önemli gördüğü bir konuda Meclis'de nisabı bulmaya çalışır da bulamazsa, bu kuşkusuz onun güçsüzlüğünün göstergesi olur, ve bu olayın kendisi güçsüzlüğü daha da artırır.

KURTULUŞ SOSYALİZMDİR KURTULUŞ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİDİR.

Buraya kadar anlattıklarımızdan ortaya çıkan Türkiye tablosu karanlık. Ama yalnız içinde bulunduğumuz zaman noktasındaki durumu ele alırsak karanlık. Geçmişten geleceğe uzanan gelişim çizgisi açısından ele alırsak —ki öyle alınmalıdır— karanlık dağılır, karamsarlığa hiç yer kalmaz. Çözümsüz olan emperyalizme bağımlı geri kapitalist düzendir, Türkiye değil. Kapitalizm ise Türkiye'nin yazgısı değildir. Kapitalizmin bir almaşığı —alternatifi— var: Sosyalizm. Ve sosyalizm yalnızca bir teori olmaktan çıkmış, ete kemiğe bürünmüş aşamadan aşamaya gelişen canlı bir gerçeklik. Çok kısa süren 1871 Paris Komünü deneyimini bir yana bırakırsak, sosyalizm ilk kez 1917 Büyük Ekim Devrimi ile kalıcı, nesnel gerçekliğe kavuştu. Bilinçli çabalarla kurulan, geliştirilen, yaşanan bir gerçeklik. Daha sonra başka ülkelerin değişik koşullarında da boy atıp serpilerek sosyalizmi kalıcı, nesnel gerçekliğini tekrar tekrar kanıtladı, doğruladı. İlk yola çıkanlar bugün gelişmiş sosyalizm aşamasına eriştiler. Sosyalizm, sosyalist toplumların uluslararası işbölümü ve işbirliğine dayanan, gittikçe bütünleşen bir dünya sistemi oldu. Günümüzde bir dünya kapitalist sistemi, bir de dünya sosyalist sistemi var. Birincisi geçen yüzyıllardan bugüne kalmış, tarih tarafından ölüme mahkum edilmiş, geleceği olmayan bir sistem; ikincisi, bu yüzyılımızdan geleceğe uzanan, gelişip yeni aşamalara ulaşarak, komünizme dönüşerek, tarihsel işlevini yapacak olan sosyalizm. Kurtuluş sosyalizmde.

Kitlelere bunu anlatıyoruz, daha etkin anlatmaya çalışacağız bu seçim döneminde. Anlatacağız ki, sosyalizmde ekonomik bunalımlar, döviz dar boğazları, yabancıların dayattığı koşullara teslim olma yok. Enflasyon, hayat pahalılığı, işsizlik, açta açıkta kalmak yok. Okulsuzluk, hastanesizlik, susuzluk, yolsuzluk yok. Büyük kentlerin çevrelerini yerden bitmiş mantar gibi gecekondu mahalleleri sarmıyor. Herkes düzgün bir konutta, iş güç sahibi olarak, kendi yarınından ve çocuklarının geleceğinden emin oturabiliyor. Yaşamın yalnız maddi nimetlerinden değil eğitim, bilim, sanat, kültür gibi manevi nimetlerden de engelsiz yararlanabiliyor. Bu gün geniş halk kitlelerinin rüya gibi hayal ettiği güzel şeyler sosyalist toplumlarda yaşanan gerçekliğe dönüşmüş durumda. Türkiye'de de görünür bir gelecekte gerçekleşmemesi için hiç bir neden yok.

Ama bu gerçekleşme, yani, sosyalizme geçiş ve sosyalizmi kurma ve geliştirme toplumların tarihsel evriminde kendiliğinden meydana gelen bir olgu değildir. Sınıf mücadeleleriyle, bu mücadelenin işçi sınıfının en uyanık ve bilinçli, örgütsel, ideolojik ve politik öncülüğünde yönlendirilip yoğunlaştırılmasıyla ulaşılabilen, gerçekleştirilebilen toplumsal evrim aşamasıdır. Bunun için, sistem olarak kapitalizmin almaşığı-alternatifi sosyalizm ise; siyasal hareket ve parti olarak da burjuva politik hareketlerinin ve partilerinin almaşığı —alternatifi— işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisidir: Türkiye de, Türkiye İşçi Partisi'dir. Türkiye İşçi Partisi'nde çalışarak; Türkiye İşçi Partisi'ni destekleyerek onun mücadelesine katkıda bulunarak işçi sınıfı ve müttefiki emekçi kitleler toplumu sosyalizme kavuşturacaklar, kendilerini sömürünün her biçiminden kurtaracaklardır.

BURJUVA PARTİLERİNİ AÇIK SEÇİK TEŞHİR ETMEK GEREK

Türkiye İşçi Partisi seçeneğini açık seçik zihinlere yerleştirmek gerek. Hem partimiz Türkiye İşçi Partisi'nin, hem de belli başlı burjuva partilerinin niteliklerini açıklayarak, gözler önüne sererek. Hepsini birden «burjuva partisi» diye etiketlemenin ötesinde daha somut tanımlamalar yapmak gereği vardır.

AP büyük burjuvazinin ve büyük toprak sahiplerinin has partisidir. Bugünkü düzeni değiştirme yönünde hiç bir değişiklik öngörmez, reformcu bile değildir. Öngördüğü değişiklikler, sanayi burjuvazisinin tarım, ticaret ve serbest mesleklerden sanayiye fon aktarımını sağlamak yönünde istediği vergi taban fiyatları politikalarından ve benzeri önlemlerden öteye gitmez. «Özel mülkiyet» ve «hür teşebbüs» Demirel'in ideoloji ve politikasının temel taşlarıdır. «İnsan hakları» denildi mi, hemen aklına bu ikisi gelir.

1960'ların sonlarından bu yana «hür teşebbüs» ekonomisinin düştüğü darboğazlar ve yol açtığı toplumsal sıkıntı ve zorluklar kitleleri düzenden ve onun politik simgesi olan AP'den uzaklaştırmaya, koparmaya başladı. Bu uzaklaşan ve kopanlardan göreli olarak daha bilinçli olan bir bölümü CHP, daha geri bilinç düzeyinde olanları MHP ve MSP topladı.

MHP burjuvazideki en geri eğilimlerin faşizmin partisidir. Her şeye kadir «güçlü devlet» adına tüm demokratik hak ve özgürlükleri kaldırıp demir pençe altına almayı öngörür. Büyük sermaye sınıflarının «güçlü devlet» aracılığıyla kitlelere ve artık değer üretimine el koyduğu bir düzen olacaktır, kısacası tam boy açık faşizm.

Böyle bir düzenin henüz gerçekleştirilemediği bugünkü durumda, silahlı saldırılar, cinayetler, toplu kırımlarla hem kitleler, demokratik güçler, tümüyle sol baskı altına alınacak, geriletilecek, yıldırılacaktır, hem de özlenen faşist düzenin ön şartları hazırlanacaktır. MHP'nin izlediği politika bir yanıyla budur.

Politikasının diğer bir yanıyla MHP kitleler içinde bir taban oluşturma çabasındadır. Sırtını ne kadar büyük sermaye sınıflarına dayasa da kitle tabanı olmadan politika sahnesinde tutunamayacağını bilmektedir. Kitlelerin içinde düzenden kopmaya başlayan, bir arayış içinde olan kesimleri, özellikle de zorluklar içinde bocalayan ve geleceğini kapalı gören çok genç unsurları, yalancı «toplumcu» sloganlar ve kapitalizme karşı yalancı çıkışlarla kendine çekebilmektedir. İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olarak kitlelere ve gençliğe ulaşmamız gereğinin nedenleri arasında bu da küçümsenmeyecek bir nedendir.

MSP de düzenden ve AP'den kopmaya başlayanları kendi kampında toplamaya çalışan bir partidir. Dinsel ideolojiye dayanan bir politika izlemeye, islâmiyetin sosyal adaletçi yanını işlemeye, dinsel ideoloji ile çağdaş sanayi toplumunu uzlaştırmaya çalışmaktadır. Ama aslında, dinsel büyük bir kitle hareketine değil, büyük burjuvazinin kimi kesimlerine dayanan bir partidir. Onun için sanayileşmeden, kalkınmadan söz etse de zaman zaman emperyalizme karşı çıkar görünse de ilerici bir niteliği yoktur. MSP, benimser göründüğü dinsel ideoloji çerçevesi içinde dahi tutarlı, içtenlikli ve ciddi görünmüyor. MSP hareketinde bir Humeyni hareketinin etkinliği ve sürükleyiciliği hiç yok.

CHP ise, halk kitlelerinin yararına bazı reformlar yapmayı vaadediyor. Ama düzeni değiştirmeyi, üretim araçlarının özel mülkiyetine dokunmayı, kapitalizmden sosyalizme geçmeyi tasarlamıyor. Kapitalizm temeli üzerinde ve genel çerçevesi içinde bazı reformlar yapacağını iddia ediyor. Demokrasiden, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesinden yana olduğunu söylüyor. Diğer üç partiden bu bakımlardan ayrılıyor.

Ama asıl önemlisi CHP'nin kitle tabanıdır. CHP, bu vaadleriyle kitle tabanını genişletmiş ve güçlendirmiştir. CHP tabanı ve CHP'yi destekleyen işçiler ve emekçiler demokrasiden ve bağımsızlıktan yanadır. Tekelci büyük sermayenin, büyük toprak sahiplerinin boyunduruğundan kurtulmak istemektedirler. Emperyalizme ve faşizme karşı demokratik mücadelede işçi sınıfının politik partisinin —partimizin—güç ve eylem birliği yapabileceği önemli bir kitle CHP tabanıdır.

Ama Ecevit ve partisi kendilerini oylarıyla iktidar olabilecek duruma getirmiş kitlelerden korkmaktadırlar. Emperyalizmin ve yerli büyük burjuvazinin baskılarına kitlelere dayanarak karşı durabilecekken «Aman provakasyon olmasın» söz ve gerekçesiyle kitleleri politik hareketsizliğe itmekte, emperyalizme ve işbirlikçisi büyük burjuvaziye güvence ve ödün verme yoluna gitmektedirler. Bu uzlaşmacı tutumla faşist terörün üzerine yürüyememektedir, tersine, faşizmin tırmanışını kolaylaştırıcı bir durum yaratmaktadır. CHP yönetimi kendi kendisiyle tutarlı olabilmek, önerdiği reform ve önlemleri gerçekleştirebilmek, faşist terörü yokedebilmek için ödün ve uzlaşma politikasından vazgeçmelidir.

PARTİMİZ MAOCULUĞA VE BİREYSEL TERÖRİZME KARŞIDIR.

Politik mücadele verdiğimiz ve vereceğimiz karşı güçler burjuva partilerinden ibaret değil. Bir de «sol» da ve «devrimci» olma iddiasında, görünümünde bulunanlar var. Bir yanda maocular, bir yanda bireysel teröristler. Maoculuk solda sapkın bir akım

olmaktan çıkmış, doğrudan emperyalizmin ve büyük sermayenin safında yer alan bir ihanet hareketine dönüşmüştür. Türkiye'de de maocular faşistlere taşçıkartan bir anti-sovyetizm ve anti-komünizm sürdürmektedirler. Dünya devrimci hareketinin öncüsü Sovyetler Birliği ile dünya sosyalist sistemini yalanlarla kötüleyerek dünya işçi sınıfı hareketinin birliğini, enternasyonalizmi baltalamaya, Türkiye işçi sınıfının politik hareketini saptırmaya çalışmaktadırlar. Türkiye İşçi Partisi kesinlikle maoculuğun karşısındadır.

Devrimcilik adına bireysel terör eylemlerine başvuranlar işçi sınıfının kitlesel devrimci hareketiyle kendilerinin işçi sınıfından kopuk küçük gurupçu eylemlerini birbirine karıştırma, ikinciyi birincinin yerine koyma yanılgısı içindedirler. Sağa sola ateş saçan eylemleriyle işçi sınıfı hareketine yarar değil, zarar vermekte, faşizmin provakasyonlarına açık bir ortam yaratmaktadırlar. Türkiye İşçi Partisi doğru çizgide bir gençlik hareketi geliştirerek gençler arasında tutunma eğilimi gösteren terörizme karşı tutarlı mücadele vermektedir.

Bu anlayış içinde seçim dönemine giriyoruz. Seçime ilişkin olarak somut, ayrıntılı konularda yapacağımız propaganda ve ajitasyon bu çerçeve içinde olacak. Seçim ve seçim çalışmalarının İstanbul için ayrı bir önemi var. İstanbul işçi sınıfımızın en yoğun olduğu ilimiz. İşçilerden oy almanın İşçi sınıfı partisi, partimiz için elbet özel önem taşır. Toplumu sosyalizme götürecek ve sosyalizmi kuracak öncü ve temel güç işçi sınıfı olduğu için; emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde ilerici, demokratik güçlerin güç ve eylem birliği işçi sınıfının öncülüğünde örgütlenip pekişeceği için işçilerden oy almaya özen göstermemiz gerek bu nedenlerden ötürü de dört milyonluk dev bir kitleyi barındırdığı için, seçime İstanbul'da partimiz tüm gücü ve olanaklarıyla girecek, olanaklarını sonuna kadar zorlayacak, kesintiye, yavaşlamaya izin vermeyen inatçı, tutarlı, özverili bir çalışma gösterecektir.

Yaşasın Partimiz.

——o0O0o——

Araştırmaya Dayalı, Bilimsel Propaganda

Merkez Eğitim, Bilim ve Araştırma Büromuzca hazırlanan dosyalar seçim yapılacak il örgütlerine verildi. Seçim propagandasını somut araştırmalara, araştırmalardan çıkan verilere dayandırmak için yerel örgütlerimize yardımcı olacak dosyalar işçi-emekçi kitleleri ilgilendiren çeşitli konuları kapsıyor.

İşçi sorunlarına göre görece olarak daha az bilinen kırsal alan sorunları araştırmaların ağırlığını oluşturuyor.

İl örgütlerine verilen dosyalar şu konuları kapsıyor:

A — Kırsal alan sorunları

1. İl düzeyinde toprak bölüşümü

2. İşletme sayısının hane halkına göre dağılımı ve çıkarılan sonuçlar.

3. Her ilde encok üretilen ilk beş ürünün üretim miktarları, elde edilen gelir ve 1970'den bu yana taban fiyatları.

4. Her ilde küçük, orta ve büyük tarım işletmelerinin ürünlere göre dağılımı.

5. Tarım işçileri, ortakçılık ve yarıcılıkla ilgili tablolar.

6. Tarımsal güç kullanma oranı ve alanları. (Makina, hayvan ve diğer sanayi girdileri, tarım araçları kullanımı.)

7. Tarım ilaçları sorunu (Kullanılan miktarlar, bu alandaki sömürü).

8. Hayvansal ürünler ve üretici fiyatları.

9. Sağılan hayvanlar, bölgesel dağılımları ve sağlanan gelirler.

10. Gübre sorunu.

11. Eğitim sorunu.

B — Doğu Anadolu'nun sorunları

1. Toprak bölüşümü.

2. Hayvansal üretim ve sağlanan gelir.

3. Yol, su ve elektrik hizmetleri

4. Nüfus ve doğum istatistikleri.

5. Yurt dışına işçi göçü.

6. Adli istatistikler, suç ve suçlu türleri ve oranları.

7. Eğitim sorunu.

C — Genel olarak

1. 1970'den bu yana enflasyon oranı.

2. Sağlık sorunu.

3. Likit (sıvı) yağ sorunu.

4. Beslenme sorunu ve bölgeler ve ülkeler arası karşılaştırma.

5. Yurt içi işgücü güçleri.

6. Yol, su ve elektrik hizmetleri.

«DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN» ve öteki Parti belgelerimizle birlikte dosyalarda yeralan yeni bilgiler Parti propagandamızın genel sorunlarla yerel sorunların birleştirilerek somutluk kazanmasına katkıda bulunacaktır.

Yukarıda belli başlı başlıkları verilen ve örgütlerimizin elinde bulunan araştırmalar yerel örgütlerin kendi gözlem, deney ve araştırmalarıyla bütünleştirilerek kullanılacaktır.

Partimiz bilimsel sosyalist Parti olmanın gereklerini seçim döneminde de yerine getirecek ve propagandasını yürütecek, somut sorunlarla, ülke ve dünya bütünündeki sorunların bağlarını kurarak sömürüyü ve çözüm yollarını gösterecektir.

Parti Yayınlarında Propaganda İçin Kaynaklar:

14 Ekim seçimlerine ilişkin çalışmalarımızı daha etkin kılabilmek için aşağıdaki Parti yayınları içinde çıkmış ve aşağıda listesi verilmiş olan yayınların yeniden gözden geçirilmesi, okunması ve ekiplerde değerlendirilmesi yararlı olacaktır.

ÇARK BAŞAK

— Sosyalist Hareket, Seçimler ve Parlamento . . . . Sayı: 29
— 1961-1971 Türkiye İşçi Partisi . . Sayı: 45
— Seçimler ve Partimiz . . . . . . Sayı: 66
— Propaganda ve Ajitasyon Üzerine . Sayı: 20
— Seçimler ve Sosyalist Propaganda . Sayı: 29
— 11 Aralık Seçimleri ve Ajitasyon Propaganda Çalışmalarımız . . . Sayı: 42 43

Örgütlenmeye İlişkin Olarak

— Kooperatifçilik ve Kooperatiflerdeki Görevlerimiz . . . . Sayı: 12
— Fabrikalar ve İşçi Sınıfı Partisi . . Sayı: 47

Sosyal Demokrasiye İlişkin Olarak

— CHP Programı . . . . Sayı: 20
— Sosyalist Enternasyonal ve CHP . Sayı: 22
— Burjuvazi, İşçi Sınıfı ve CHP . . Sayı: 28
— CHP Hükümet Programının Eleştirisi . . . . Sayı: 34
— CHP'nin İç ve Dış İlişkileri . . . Sayı: 49

Faşizm ve Gericiliğe İlişkin Olarak

— Düzenden Kopuş ve Faşist Demagoji . . . . Sayı: 37
— Faşizme Karşı Mücadele Emperyalizme Karşı Mücadeleden Ayrılamaz Sayı: 46

Sapkın Akımlara İlişkin Olarak

— Küçük burjuva devrimciliği, Dün Bugün . . . . Sayı: 7
— Devrimci Mücadelemiz ve Köylüler Sayı: 8
— Dünyada ve Türkiye'de Maoizm . . Sayı: 8
— Maoculuk, İpleri Burjuvazinin Elinde Bir Kukla . . . . Sayı: 13
— Bireysel Terörizm Emperyalizme ve Faşizme Karşı Mücadeleyi Geliştiremez . . . . Sayı 40 41
— İdeolojik Mücadelenin Temel Alanları . . . . Sayı: 47

YURT VE DÜNYA

— Türkiye'de ve Dünyada Goşizm . . Sayı: 12
— Ya CHP ya Faşizm mi? . . . . Sayı: 3
— CHP'nin Evriminde 24. Kurultay . . Sayı: 18

YÜRÜYÜŞ dergisinin tüm sayıları taranmalı ve politik mücadele alanlarımıza ilişkin somut bilgiler yeniden gözden geçirilerek seçim konuşmalarında değerlendirilmelidir.

İŞÇİLER,
EMEKÇİLER,
İLERİCİ AYDINLAR,
İLERİCİ GENÇLERİ..

Türkiye İşçi Partisi, 14 Ekim 1979'da seçim yapılacak 29 ilin tümünde birden seçimlere giriyor.

Seçim dönemleri, Partimizin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde, sesini ülke çapında ve yoğun biçimde duyurabilme olanaklarını vermektedir. Seçim çalışmalarının en etkin ve başarılı sonuca ulaşmasında Partililerin cesur, özverili çalışmalarının yanısıra, Partimize inanmış, gönül vermiş arkadaşlarımızın da katkıları büyük önem taşımaktadır. Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun Partinin tüm üye ve aday üyelerinin aylık gelirlerinin belli bir yüzdesini Ağustos, Eylül ve Ekim ayı başlarında Parti merkezine bağış olarak göndermeleri konusundaki kararını, Parti Dostları'na da duyurmaktadır. Gerçek ve tek kurtuluş yolu olan sosyalizmin ve sosyalist mücadelenin güçlendirilmesi, aynı zamanda faşizme karşı, emperyalizme karşı mücadelenin de kalıcı sonuca ulaşmasını sağlayacaktır.

Yurtseverler, anti-faşistler, ilericiler, demokratlar, tüm sosyalistler..
Bağış kampanyasına, Görev başına!..

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
Bağış Kampanyası Hesap No: 60
Ziraat Bankası
Çemberlitaş Şubesi/İSTANBUL

BÜTÜN YÖNETİM KURULLARI,
BÜTÜN ÇALIŞMA EKİPLERİ,
SOSYALİZM MÜCADELESİNİN BİLİNÇLİ, KARARLI MİLİTANLARI,
ÜYE VE ADAY ÜYELER,
TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NE OMUZ VEREN TÜM DOSTLARI..

Türkiye İşçi Partisi 14 Ekim seçimlerine 29 ilde birden, yani seçim yapılacak tüm illerde giriyor. Seçimlerin önemi uzun boylu anlatılmaya gerek bırakmayacak kadar açıktır. Seçim dönemleri, Partimizin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesindeki sesini ülke çapında ve yoğun biçimde duyurabilme ve burjuva iktidarlarının özünde işçi ve emekçi kitlelere karşı olan niteliğini halkoyu önünde sergileme olanaklarını vermektedir.

Bu olanaklardan son sınırına kadar yararlanabilmek, bir yandan ve öncelikle, Partililerin ve Partimize inanmış, gönül vermiş arkadaşların sistemli, cesur, özverili çalışmalarına, öte yandan da çalışmak için gerekli para kaynaklarının bulunmasına bağlıdır. Çalışmaların verimliliğinin gerekli para sağlanabildiği ölçüde artacağı da açıktır.

Merkez Yönetim Kurulu'muz, Parti Merkezi'ne ulaştırılmak üzere Ağustos, Eylül ve Ekim ayları başında, tüm üye ve aday üyelerin aylık gelirlerinin en az %5'i oranında Parti'ye bağışta bulunmalarını ve ayrıca Parti dışındaki bağış kaynaklarından sonuna kadar yararlanılmasına çalışılmasını kararlaştırmıştır.

Örgütümüzün bu önemli görevden de başarıyla çıkacağına inancımla, gönülden saygılar.

Behice Boran
Genel Başkan

TRT'nin ve Burjuva Basınının Sansürünü Partimiz Propaganda Araçlarını Kitleselleştirerek Aşalım

TRT Partimizin haberlerini vermemek için koyduğu «yalnız parlementoda temsilcisi bulunan partilerin haberlerini verme» ilkesini seçim yasasının bağlayıcı hükmünden dolayı terketmek zorunda kaldı. Ne var ki bu kez de, Parti bildirilerini haberleştirme ve özetleme adına yeni bir sansür uyguluyor. Parti bildirilerini olabildiğince anlaşılmaz hale getirerek vermeye çalışıyor. Özellikle de doğu sorunu üzerine yayınlanan bildirilerde sansür ve çarpıtma daha da belirgin olarak ortaya çıkıyor.

Burjuva basını ise «sağ»ından «sol»una kadar elbirliğiyle Parti bildirilerine, haberlerine ambargo uyguluyor. En az etkinliği olan, küçük gençlik grupları ile TİP'i aynı kefeye koymaya, İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi ile anti-sovyet, gerici grupçukları bir göstermeye çabalıyorlar. «İlerici» etiketli basın özellikle CHP'yi eleştiren açıklamalarımıza karşı kesin bir sansür uyguluyor. Hiçbir gücü ve toplumsal etkinliği olmayan sözde «sol» bir Parti'nin anti-komünist, anti-sovyet başkanının demeçlerine önemle yer veriyorlar. Gazeteciliğin «objektif habercilik» ilkesine asgari ölçüde dahi özen göstermeyen gazetelerin bu engellemelerini elbette aşacağız.

Basın bültenlerimizin zamanında, iyi hazırlanmış ve süreklilik kazanarak basına verilmesi konusunda yerel örgütlerimizdeki gelişme bu sansürün kırılmasına katkıda bulunmaktadır. Seçim çalışmalarının yoğunlaşması ile birlikte yerel örgütlerimizin bir kısmı parti çalışmalarını, partimize yönelen yasa dışı baskı uygulamalarını bildirenlerle, basın açıklamalarıyla yerel basına ve İstanbul gazetelerinin yerel muhabirleri ile ajanslara ulaştırma görevini düzene soktular. Bu örgütlerimizin bildirileri, haberleri yerel basında yer aldığı gibi, İstanbul gazetelerinin de özellikle bölgesel basımlarına giriyor.

Ama TRT'nin ve burjuva basınının partimize karşı uyguladığı sansürü asıl kendi yayın organlarımızı, bildirilerimizi ve diğer propaganda araçlarımızı kitleselleştirerek kıracağımızı biliyoruz. Genel Merkez'ce hazırlanan ve bütün il ve ilçe örgütlerimize ulaştırılmış olan bildirilerin en geniş kitlelere ulaştırılması bütün engellemeleri aşarak sürdürülüyor. Görev gazetemizin seçim dönemine ilişkin ilk sayısının dağıtımı da hızla yaygınlaştırılıyor. Çark Başak'ın abonelere ve alıcılara ulaştırılması, Yurt ve Dünya ile Yürüyüş'ün dağıtımının, satışının düzenlenmesi ve yaygınlaştırılması da bu anlamda bir kez daha önem kazanıyor.

«İşçiler», «Köy Emekçileri», «Yurttaşlar» ve «İşçiler, Köylüler, Emekçiler» başlıklarını taşıyan ve dağıtımı bitmek üzere olan ilk bildirilerimizin toplam sayısı milyonla, Görev'in seçim sayısının ilk sayısı da yüzbinlerle basıldı. Parti örgütlerimizin gecegündüz sürdürdüğü yoğun dağıtım çabası işçilerin, köylülerin, emekçilerin tümüne Partimizin sesini ulaştırmak hedefini gerçekleştirmeye yetecektir. Burjuvazinin ve elinde tuttuğu kitle haberleşme araçlarının Partimizin sesini duyurmamak için uyguladığı sansür de böylece boşa çıkarılacaktır.

Sayılmayız Parmak İle Tükenmeyiz Kırmak İle

Ahmet Ipekçi

Doğum T.: 1953 Diyarbakır
Başvuru: 6.4.1976
Tarihi: 18.4.1976
İlçe Sıra No: 49

Ahmet İpekçi 1953 yılında Diyarbakır'da doğdu. İşçi bir ailenin oğlu olan Ahmet İpekçi, orta öğrenimini yaptıktan sonra, o da ailesi gibi işçilik yapmaya başladı.

Kartal'da kurulu bulunan Adel Kalem fabrikasına girdi. Mücadelenin bu en sıcak yerinde daha ilk günlerde patrona ve işyerindeki sarı sendikaya karşı mücadeleye başladı. 18 Nisan 1976'da Türkiye İşçi Partisi Kartal ilçesine parti üyesi olmak için başvurdu. Böylece daha kararlı, daha bilinçli, daha aktif örgütlü mücadele için adımını atmıştı.

Ahmet İpekçi bir yandan fabrikada durmadan mücadele ediyor, diğer yandan da parti içinde daha ağır görevler üstleniyordu. Bir işyeri çalışma ekibine başkanlık görevini üstlenen Ahmet İpekçi bu görevi de başarıyla sürdürdü. Ama fabrikada patronun ve sarı sendikanın boy hedefi haline gelmişti. Fabrikadan atılacaktı.

Nitekim bir süre sonra patron ve sarı sendika işbirliği sonucu işyerinden atıldı. Bir süre işsiz gezdi. İş bulamayınca askere gitmek zorunda kaldı.

Fakat sınıf bilincini kavrayıp işçi sınıfının politik hareketi içinde aktif görev alarak ve her koşulda fedakâr, cesur ve militanca mücadeleyi sürdüren Ahmet İpekçi bu sefer de Kışla'da faşist namluların hedefi oldu.

Askerliğinin bitimine bir ay kala uzun menzilli bir tüfekten sıkılan kurşunlarla alçakça katledildi.

Seçimler ve Propaganda Çalışmalarımız

Seçimlerin önemi ve işçi sınıfı partilerinin seçimlere ilişkin tutumu üzerine geçen sayı ÇARK BAŞAK'da değinilmişti. Kısaca söylenebilir ki, seçimler, işçi sınıfı partilerinin kitlelerin içinde etkinliklerini artırma çalışmalarında önemli araçlardan biridir. Asıl olan kitle hareketini geliştirmek olduğuna göre, seçimler de bunun etkin araçlarından biri olmaktadır. Bu aracı, yani seçim çalışmalarını en etkin bir biçimde kullanabilmenin yolu, gene işçi sınıfı partilerinin kitle çalışmaları ilkeleri içinde geliştirilmiş ve somutlanmıştır.

EN ETKİN PROPAGANDA, EN SOMUT PROPAGANDADIR

Propaganda, ajitasyon çalışmaları diye özetleyebileceğimiz bu çalışmaları etkinleştirmek ve daha ileri sonuçlar alabilmek için öncelikle *«en etkin propagandanın en somut propaganda»* olduğu gerçeği vurgulanmalıdır. Propaganda çalışmalarını sürdüreceğimiz her yörenin kendine özgü sorunları vardır. Ve bu anlamda hiç bir alan öne çıkan somut sorunlar bakımından birbirinin aynı değildir. Elbette yarattığı sonuçlar bakımından da değişik tepkilere neden olmaktadır. Özellikle de bilinçsiz kesimler bakımından karşılaştıkları somut sonuçlara, somut cevaplar verebilmek önem kazanmaktadır.

Burjuva partileri seçim propagandalarında işçi-emekçi kitlelerin içinde bulundukları sorunları saptayarak bunları yineler dururlar ve sonuçta kendilerinin bu sorunları çözeceklerine ilişkin vaadler verirler.

Oysa bizim bakımımızdan yani, emekçi kitleleri bilinçlendirmek ve tepkilerini sınıfsal bir temele oturtmak bakımından, sömürü ve baskının yarattığı sorunları sayıp dökmek esasta hiç bir önem taşımaz. Çünkü esasen onlar içinde yaşadıkları koşulları herkesten iyi bilmektedirler. Belki bunların en iyi bir biçimde formüle edilmesidir söz konusu olan. Ne var ki, tüm bunlar, kitle iletişim araçlarının mülkiyetini ve kontrolünü elinde bulunduran burjuva sınıf partileri tarafından çok daha etkin bir biçimde yapılabilir. Örneğin bu seçimlerde Milliyetçi Cephe partilerinin yapacakları da budur. Her biri dillerine, yokluk, yoksulluk, pahalılık, işsizlik gibi sorunları dolayacaklar ve bu sorunların suçunu birbirinin üstüne atarak, sorunları kendilerinin çözeceklerini iddia edeceklerdir. Her zaman yaptıkları gibi.

Hiç kuşku yok ki, düzenin yarattığı, işçi ve emekçileri ezen sorunları biz de sayıp dökeceğiz. Elbette öbürlerinden çok farklı bir biçimde... Burjuva partileri bu sorunların suçlusu olarak birbirlerini ve hatta geri ve cahil bırakılmış kesimler için daha çok geçerli olmak koşuluyla, sorunları «Komünistlerin yarattığını» bile iddia edeceklerdir.

Oysa biz, bu sorunların sınıfsal kaynağına işaret edeceğiz. Emperyalizmi, büyük sermayeyi ve büyük toprak sahiplerini düzenin egemen sınıfsal güçleri ve sorunların kaynağındaki sınıfsal güçler olarak teşhir edeceğiz. Bu bizi, emekçi halk gözünde diğer partilerden temelden ayıracaktır. Onların dillerindeki demagojiye karşın biz, böylece sorunların sınıfsal suçlusunu ve bunların politik savunucularını açığa çıkaracağız.

Ne var ki, tüm bunları yurt sathında yapacağımız gibi, yerel düzeyde de yapmamız, yerel düzeyde de egemen güçlerin, sömürü ve baskılarının somutlanması gerekir. Yokluk ve yokkulluğu kimin, zenginliği kimlerin bölüştüğünün gösterilmesi gerekir. Esasen her yerel düzeyde kitleler bu çelişkinin ve somut kümelenmenin farkındadırlar. Ancak egemen sınıfların bölüştüğü zenginliği kendilerinin yarattığının bilincinde değillerdir. İşte bu zenginliğin o somut yörede nasıl yaratıldığını ve nasıl bölüşüldüğünü göstermek yerel çelişkilerin ülke düzeyindeki çelişkiler bütünü ile bağlarını kurmak bizim için sınıfsal bir ayıraç olacaktır.

SÖMÜRÜNÜN SONUÇLARINI DEĞİL, NEDENLERİNİ ANLATMALIYIZ.

Biraz önce işaret edildiği gibi, sömürünün sonuçları, başta burjuva partileri olmak üzere herkesin dillerinde dolaşacaktır. Ancak sömürü kapitalist düzenin sonucu olarak değil, örneğin CHP iktidarının başarısızlığının bir sonucu olarak anlatılacaktır. Böylece de sömürünün sınıfsal kaynağını gözlerden saklayarak eskiden beri oynadıkları oyunu sonuna kadar tekrarlamak isteyeceklerdir. Bu arada Partimizin etkinliği oranında da Partimize karşı anti-komünist ve anti-sovyet propagandalarını, pişirip pişirip kitlelerin önüne süreceklerdir.

Biz ise, öncelikle sömürüyü yaratan nedenler üzerinde durmalıyız. Emperyalizmin, büyük sermayenin ve tekellerin, büyük toprak sahiplerinin egemen sınıflar olarak ekonomiyi ve toplum yönetimini nasıl kontrolları altına aldıklarını, Parlamentonun, siyasi iktidarın ve devlet çarkının nasıl bu egemen güçler yararına çalıştırıldığını, dış ve iç ticaretin, karaborsa ve kaçakçılığın, enflasyon ve yaşam pahalılığının nasıl bunların çıkarına olarak çalıştığını, işçi ve emekçiler zor yaşam koşullarına itilirken, bu egemen güçlerin nasıl varlıklarını arttırdıkları somut olarak ve olanaklar ölçüsünde rakkamlarla gösterilmelidir.

Böylece tartışma, sömürünün sonuçlarından, sömürünün kaynaklarına doğru çekilmiş olacaktır.

FAŞİZMİN VE HER TÜRLÜ GERİCİLİĞİN SINIFSAL ÖZÜNÜ TEŞHİR ETMELİYİZ

Kitlelerin en büyük sorunlarından birisi de, yokluk, yoksulluk ve işsizliğin yanı sıra faşist saldırı ve cinayetler olarak öne çıkıyor. Başta MHP olmak üzere tüm faşist örgüt ve odaklar, maskeleri düştükçe azgınlıklarını arttırmaktadırlar. CHP'nin emperyalizm ve büyük sermaye ile uzlaşmacı politikası sonucu, bir türlü bu örgütlerin etkinliğini ortadan kaldıracak, yasal varlıklarına son verecek önlemler alınamamaktadır. Çünkü faşist hareket işçi ve emekçilerin karşısında emperyalizmin ve büyük sermayenin doğrudan çıkarlarının savunucusu ve vurucu gücüdür. Olası faşist darbelerin kitle desteğidir. İşçi ve emekçilerin demokratik hak ve özgürlüklerinin kullanılmasının karşısındaki vurucu güçtür. Faşist hareket emperyalizmin ve büyük sermayenin çıkarlarının saldırgan kapı kuludur.

Diğer tüm sağcı akımlar, kısaca tüm gericilik akımları da, işçi ve emekçilerin beklentilerini kısmakta, törpülemekte ve mücadeleden uzaklaştırmakta ve hatta faşist safların yanı başında karşı devrim güçlerini oluşturmaktadırlar. Dahası tüm gericilik faşist hareketi koruyucu şemsiyesi altına almıştır. Bugün MHP'nin politik alandaki en baş destekleyicisi AP ve onun başkanı Demirel'dir.

Çünkü her tür gericilik, demokratik hak ve özgürlüklerin düşmanıdır. Toplumsal gelişmenin düşmanıdır. Tümü emperyalizmin ülke içindeki savunucularıdır.

Faşizmi ve faşizme karşı mücadeleyi bu kapsam içinde ele almak, bu kapsam içinde teşhir etmek ve olanaklar elverdiği ölçüde yerel düzeyde varlıklı kesimlerle bağlarını ortaya çıkarıp kitlelere anlatmak gerekir.

KİTLELER KENDİ DENEYLERİNDEN ÖĞRENİRLER

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemize giderek daha geniş bir kitle desteği bulabilmek ve bu gücümüzü durmadan arttırabilmek için, kitlelerin karşı karşıya kaldıkları sorunları en kapsamlı bir biçimde kavramak ve somut mücadele hedefleri göstermek zorundayız.

Kitlelerin içinde boğuştukları ve onları bunaltan sorunların en iyi bir biçimde kavranması, formüle edilmesi ve öncelikle olanların saptanması ile bu sorunlara yönelik sınıfsal mücadele hedeflerinin gösterilmesi, kitle hareketlerini geliştirmek bakımından

başlıca önemi olan sorunlardan biridir.

Böylece kitlelerin somut sorunlarının çözümüne yönelik eylemleriyle ister bu sorunlar çözülsün ve mücadele kazanılsın, isterse kazanılmasın, bu eylemler mutlaka kitlelerin mücadele bilinç ve kararlılığını geliştirecektir. Partinin kitle mücadelelerindeki öncülüğü bu eylem içinde gelişecek, Partinin eylem gücü ve kitleler içindeki saygınlığı artacaktır. Bu ilişki çalışma ve eylemler geliştiği oranda kitle hareketleri gelişecek, kitlelerin mücadele bilinç ve kararlılığı artacak ve kitlelerin bilincinde sosyalizm perspektifi açılıp güçlenecektir.

BURJUVA PARTİLERİNDEN FARKIMIZ: BİZ EĞİL, KİTLELER YAPACAK

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelemiz kitlelerin katılımı arttığı oranda gelişip güçlenecektir. Partimizin bu mücadeledeki rolü, mücadele hedeflerini geliştirmek, mücadelenin öncü gücü olmak ve kitlelere kurtuluşlarının kendi eylemlerine, örgütlenmelerine ve bu alanlarda güçlenmelerine bağlı olduğunu kavratmaktır.

Seçimler bu bakımdan da önemli propaganda ve gösteri olanakları sağlamaktadır. Burjuva partilerinin «oyunuzu bize verin, biz sizi kurtarırız» biçiminde özetlenecek politikalarına karşın biz bilimsel sosyalistlerin, parlamentonun kitle hareketlerini geliştirmek ve burjuvazinin manevra alanını daraltmak ve işçi-emekçi kitlelerin sınıfsal çıkarlarını geliştirmek bakımından hayati bir sorun olduğunu somut olarak anlatabilmeliyiz. Bu konuda geçmiş dönem parlamento çalışmalarımız örnek gösterilebilir.

Türkiye İşçi Partisi'nin Parlamento çalışmalarına katıldığı dönemde Parlamentonun, sadece burjuvazinin manevralarının sergilendiği bir forum olarak işlev kazanmadığını, aynı zamanda kitle hareketlerinin ne denli gelişip güçlendiğini ve Partimizin nasıl bu hareketlerin savunucusu ve yönlendirici olduğu anlatılmalı ve bunun işçi ve emekçiler bakımından yaşamsal önemine dikkat çekilmelidir.

Kısaca seçimlerin biz bilimsel sosyalistler için sadece basit bir oy verme olmadığı, Partimizin artan oylarının kitlelerin yaşamsal çıkarları ve ülkemizin geleceği için giderek artan bir öneme sahip olduğu, ama son tahlilde sorunun kitlelerin artan mücadelesi ile çözümlenebileceği, bu açıdan da partimizin etkinliğini ve oy desteğini arttırmanın büyük önem taşıdığını anlatabilmeliyiz.

SEÇİM ÇALIŞMALARIMIZ KİTLELERİN BEKLENTİ DÜZEYİNİ YÜKSELTMELİDİR.

İster bilincinde olsunlar, isterse olmasınlar, seçimler, kitlelerin beklentileri temeli üzerinde yapılmaktadır. Oy veren her emekçi bilincinde ne kadar somutlayabilirse veya açıklayabilirse seçimlerin sonuçlarından o kadar yarar ummaktadır. Bu doğru, ama aynı zamanda geliştirilmesi gereken bir bilinçtir. Doğrudur, ancak burjuvazi tarafından çarpıtılmış, sınıfsal özünden kaçırılmıştır. Köye okul, cami, köy meydanına çeşmeye indirgenmiştir Hatta para ile satılan oylara indirgenmiştir. Kimi beklenti düzeyi yüksek kesimler için demokratik vaadlere indirgenmiştir. Ama hep sınıfsal özünden kaçırılarak. Hep «oyunuzu bana verin, ben yaparım» anlayışı içinde tutularak.

Bizim seçim çalışmalarımız, diğer zamanlarda yaptığımız çalışmaların bir parçası olarak sürekli kitlelerin beklentilerini yükseltmek temeli üzerinde gelişecektir. Bunun için de toplumsal üretimin ve bölüşümün sergilenmesi, daha iyi bir yaşam ve daha iyi çalışma koşulları için, kendini yetiştirip geliştirebilmek için, daha iyi bir konut, daha iyi bir çevre için, vb. alınması gereken somut önlemleri kitlelere gösterebilmeliyiz. Toplumsal zenginliğin egemen sınıfların elinde nasıl talan edildiği, emperyalizmin ülkemizde nasıl sömürü mekanizmaları geliştirdiği kitlelerin yerel düzeyde kendi yaşamlarına yansıyan yönleriyle somutlanıp anlatılabilmelidir.

Böylece alınması gereken önlemlerin işçi ve emekçilerin yaşamında nasıl somutlanacağını gösterirken, buna karşın egemen çevrelerin çıkarlarının kısılması ve tümden ortadan kaldırılması mücadelesinin yakın ve uzak vadeli hedefleri kolaylıkla somutlanabilecektir.

Bu alandaki başlıca somutluklar ise işçi sınıfı hareketinin gelişkin olduğu ülkelerdeki demokratik hak ve özgürlüklerin, işçi ve emekçilerin yaşamında nasıl somutlandığı ile sosyalist ülkelerdeki yaşamın sergilenip burjuvazinin anti-komünist ve anti-sovyet propagandası da çürütülebilir. Ya da tartışmanın bu alana çekilmesiyle kolaylıkla demokratik hak ve özgürlüklerimizin geliştirilmesi mücadelesi ile enternasyonalist görevlerimizin bağları ve somutlukları kurulabilir.

Köyde, çeşme beklentisinin tüm olanaklarıyla insanca yaşamın hedeflerine; demokratik hak ve özgürlükler üzerindeki vaadlerin sınıfsal tercihlere dönüşmesi ve burjuva partilerin sınıfsal içyüzleri kolaylıkla sergilenebilir.

ÜLKEMİZİN OLANAKLARI VE İŞÇİ-EMEKÇİ KİTLELERİN BUNLARA NASIL YABANCILAŞTIRILDIĞI ANLATILMALIDIR.

Ülkemizin yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla ne kadar zengin bir ülke olduğu, denizlerimizin, ormanlarımızın, akarsularımızın, kıyılarımızın ve tümüyle ülkemizin ne kadar yaşanası bir ülke olduğu, ama burjuvazinin kör sınıfsal çıkarları için bunları nasıl harvurup harman savurduğu emperyalizme peşkeş çektiği, işçi-emekçi halkımıza da zenginlik içinde yoksulluk, varlık içinde yokluk düştüğü rakkamlarla ve somut olaylarla sergilenebilir.

İşçi-emekçi halkımızın, çalışkanlığı, mücadeleciliği, özverisi, örgütlenme yeteneği ve sınıfsal bir perspektif görebildiği oranda yaratıcı emeğine mutlaka işaret edilmelidir. Ama bunların sonuçta kendilerine dönmediği emperyalist şirketleri ve büyük sermayenin çıkarlarını geliştirdiği gene rakkamlarla gösterilmelidir.

Burjuvazinin emperyalizmle kol kola nasıl halkımızı yozlaştırmaya çalıştığı, düzenin ahlâki ve moral değerlerindeki çürüme anlatılmalıdır. Ama tüm bu olumsuzluklara karşın kendi kültürümüzü, ulusal benliğimizi ve onurumuzu nasıl koruyup geliştirebileceğimiz anlatılmalıdır.

Bu arada burjuva miliyetçiliğin nasıl emperyalizmle işbirliğinin temel ideolojik kılıfı olduğu, Demirellerin, Türkeşlerin milliyetçiliğinden kalkarak anlatılabilir.

Bizim, biz bilimsel sosyalistlerin ulusal benliğimiz, onurumuz ve kültürel değerlerimizin korunup geliştirilmesinin nasıl şaşmaz savunucusu olduğumuz konuları üzerinde durulmalıdır. Burjuva milliyetçiliğine karşı proletarya enternasyonalizmi anlayışımız bu konuda tekrar anlatılabilir.

TÜM BU KONULAR İÇİN YETERLİ ÇALIŞMALARIMIZ VARDIR.

Partimizin şimdiye dek sürdürdüğü çalışmalar ve yayınları bize tüm bu alanlarda yeterli belge, rakkam, somut mücadele hedefi ve yeteri kadar eleştirel malzeme vermektedir.

Öncelikle partimiz programındaki *öncelikli hedefler* bölümü mücadelemizi somutlamaktadır.

Demokrasi Bildirgesi broşürümüz, ülkemizdeki politik demokratikleşmenin çerçevesini belirlemekte ve mücadele alanlarını somutlamaktadır.

Yerel Yönetimler Demokratikleştirilmelidir broşürümüz, düzenin sorunlarının yerel yönetimler düzeyinde nasıl ele alınıp mücadele hedeflerinin nasıl geliştirilmesi gerektiğinin temel çerçevesini çizmektedir.

Ve nihayet *Demokratikleşme İçin Plân 1978-1982* çalışmamız, kapitalist-emperyalist dünyanın genel durumu, bu dünya içinde ülkemizin yerini ve nasıl daha da kötü bir konuma doğru itildiğimiz sergilenmekte ve rakkamsal ifadelerle açıklanmaktadır. Ekonomik alanda alınması gereken önlemler birbiri ardına sıralanmakta ve büyük sermayenin çıkar alanlarına işaret edilmektedir. Temel önlem alanları gösterilmekte ve bunun karşılığında işçi ve emekçi halk kitleleri için sağlanan yaşamsal iyileştirilmeler somutlanmaktadır.

Gene Plan tanıtılması nedeniyle *Yurt ve Dünya*, *Çark Başak* ve *Yürüyüş* dergilerinde yazılan yazılar gerekli temel alanlara işaret etmekte ve özet propaganda temaları vermektedir.

Seçim çalışmalarımızın böylesi bir perspektif ve somutluk içine oturması, bizi hem diğer sol gruplardan ayıracak ve hem de burjuva propagandasına karşın işçi ve emekçi kitlelerdeki etkinliğimizin artmasına, örgüt gücümüzün yükselmesine önemli katkılarda bulunacaktır.

14 Ekim Seçimlerinde

Partimiz, genel merkezden çalışma ekiplerine kadar tüm örgüt birimleriyle, sınıf mücadelesinin alanlarından biri olan seçimler için yoğun bir hazırlığın içinde bulunuyor. 14 Ekim seçimlerinde, burjuva partilerine ve politikalarına karşı işçi sınıfının bağımsız politik çizgisinin savunuculuğu görevini eksiksiz ve etkin bir biçimde yerine getirmek; bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde yeni ve ileri adımlar atmak; tüm örgüt birimlerinin önünde duran bir hedef durumunda.

Bu hedefe ulaşılmasında başarılı olmanın önde gelen koşulu, açıktır ki, propaganda-ajitasyon çalışmalarının esasını oluşturacak olan Partimizin seçim politikasının tüm örgüt birimlerinde aynı kavrayışla ele alınıp uygulanabilmesi olacaktır.

14 Ekim seçimlerinde Partimizin izleyeceği politika, elbette ki, Program, Büyük Kongre Kararları ve diğer temel belgelerle belirlenmiş olan politikanın dışında ve ayrı bir politika olmayacaktır. Bununla beraber, bir yandan bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin uzun vadeli gereklerini, diğer yandan 14 Ekim'e kadar sürdürülecek daha kısa vadeli çalışmalarda sahip olunacak olanakları dikkate alan bir politikanın ortaya konması zorunluluğu vardır. Söz konusu olan, genel politikanın, 14 Ekim'e kadar uzanan zaman diliminde, bu zaman diliminin verili koşullarını ve olanaklarını da dikkate alan uygulanışıdır.

SEÇİM POLİTİKASININ ANA EKSENİ: SOSYALİZM VE TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ALTERNATİFİNİ TOPLUMUN GÜNDEMİNE DAHA KİTLESEL VE ETKİN OLARAK SOKMAK

İlkin belirtmek gerekir ki, bir işçi sınıfı partisi için, sosyalizmin genel propagandası, Parti'nin sosyalizm programının geniş kitlelere benimsetilmesi, onun çalışmalarının her zaman için ayrılmaz bir bölümüdür ve bu çalışmanın ertelenmesi düşünülemez.

Öte yandan; seçim dönemleri kitlelerin politize olma durumlarının ve duyarlılıklarının daha geliştiği dönemlerdir. Genel sosyalist propaganda böyle dönemlerde kitleler üzerinde artan bir etki yaratır. Buna ek olarak, seçim dönemi, Partimize, ek ve yaygın propaganda-ajitasyon olanakları vermektedir.

Ne var ki, içinde bulunulan dönemin, bu çalışmanın önemini her zamandan çok artıran özellikler taşıdığı dikkate alınmalıdır.

Partimiz ülkenin demokratikleştirilmesini ve emperyalizmin her türlü baskı ve sömürüsünden kurtarılmasını, güncel ve ivedi bir görev olarak ele almaktadır. Yine Partimiz, sosyalizm ekseninden koparılmış bir bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin başarıya ulaşamayacağını, kalıcı sonuçlar elde edemeyeceğini kabul etmektedir.

Öte yandan 12 Mart faşist döneminin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine indirdiği darbe; işçi sınıfımızın politik örgütü Türkiye İşçi Partisi'nin kapatılması, örgütsel hareketin o günkü nesnel durumundan da kaynaklanan yetersizlikler ve bunun sonucu doğan 1971-1974 arasındaki örgütsel boşluk, özel olarak bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi bakımından da olumsuzluklar getiren sonuçlar yarattı. Sosyalizm ekseninden koparılmış bir demokrasi mücadelesi sola, sosyalizme açılan işçi ve emekçi kitlelerin sosyal demokrasiye, CHP'ye kanalize olmalarına sebep oldu. Partimiz 1975'de tekrar kurulduğunda, bu olumsuzluğun hızla ortadan kaldırılması görevi ile karşı karşıya bulunuyordu. Bugün bu yolda alınmış bir mesafe vardır, ama, görev bütün ağırlığıyla yine gündemdedir. **Sosyalizm alternatifinin, işçi sınıfı ve yoksul köylüler içindeki toplumsal ve kitlesel tabanının sürekli geliştirilmesi, Partimizin öncülüğü ve etkinliğinin devamlı güçlendirilmesi görevi, bugün yine, emperyalizme ve faşizme karşı yürütülen mücadelenin başarıya ulaşmasında önemli rol oynayacak bir görev durumundadır.**

Diğer yandan, geniş kitlelerin düzenden ve genel olarak sermaye partilerinden uzaklaşma ve kopuş süreçleri gelişmeye devam etmektedir. İşçi ve emekçilerin yıllardır karşı karşıya bulundukları sorunlar bir türlü çözülemiyor, tam tersine daha da ağırlaşıyor. Yapılan vaadlerin hiç birinin gerçekçi olmadığı ve yerine getirilemediği işçi ve emekçilerce her geçen gün daha geniş olarak görülüyor. Bu süreç, olumlu bir gelişmedir. Daha doğrusu, bu gelişme olumlu kılınmak durumundadır; olanaklar vermektedir. Çünkü düzenden kopan kitlelerin sola yönelmeleri ve sosyalizmle tanışmaları kendiliğinden değil, mücadele ile sağlanacaktır. Kopuş sürecinin gelişmesi ile kitlelerin sosyalizme kazanılmaları mücadelesi arasındaki açığın kapatılması önem taşımaktadır. Çünkü burjuvazi ve burjuva partileri tam bir çözümsüzlük içinde bulunuyorlar. Ama burjuvazinin ve burjuva partilerinin bu çözümsüzlüğü, kitlelere, toplumun çözümsüzlüğü olarak kabul ettirilmeye çalışılıyor. **Yıldırılmış, bezdirilmiş işçi ve emekçi kitleler, yaratılmak istenen böyle bir kaos ortamında daha bir kısgaç altına alınmak, yine sahte çıkış yollarına yöneltilmek isteniyor. Umutsuzluğu, bezginliği, faşizme taban oluşturmayı, sağa sola savrulmayı önlemek veya bunu sınırlamak; daha radikal çözümler ve önerilere açık kesimleri faşizmin demagojilerinden ve tuzaklarından kurtararak onları sosyalizme kazanmak; bu yönde adımlar atabilmek için sosyalizm alternatifinin toplumun gündemine daha ağırlıklı olarak sokulması önem kazanmaktadır.**

14 Ekim seçimleri için yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmalarına esas olacak olan politikanın eksenini, yukarıda kısaca özetlenen nedenlerden dolayı, sosyalizm ve Türkiye İşçi Partisi alternatifinin toplum gündemine daha yaygın ve etkin olarak sokulması oluşturacaktır. Seçim çalışmalarının sağlayacağı olanaklar, bu yönde, sonuna kadar değerlendirilecektir. Sosyalizmin genel propagandası ve Partimizin daha yaygın tanıtılması, benimsetilmesi görevi, bu dönemde elde edilecek olanaklar ve bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin uzun vadeli gerekleri dikkate alındığında, seçim politikasının ağırlıklı bölümü haline gelmektedir.

Bu görevin yerine getirilmesi için propaganda-ajitasyon çalışmalarında önemle yer verilecek konuları şöylece sıralayabiliriz:

1) İşçi ve emekçilerin karşı karşıya olduğu sorunların nedeni kapitalist toplum düzenidir.

Ülkemizde var olan emperyalizme bağımlı, onunla bütünleşmiş geri kapitalizmin derin bunalımının sürdüğü bir ortamda 14 Ekim seçimlerine gidiliyor. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin karşı karşıya kaldığı sorunlar ve yıkıntılar, bu bunalımın da etkisiyle, toplum yaşamının çeşitli alanlarında kendini ağır bir biçimde ortaya koyuyor.

İşçi sınıfımız ve emekçi kitleler; yokluk, yoksulluk, pahalılık, işsizlik, konut sorunu ve yüksek kiralar, sağlık hizmetlerinden yeteri kadar yararlanamama, eğitim olanaklarının sınırlılığı ve kimi zaman yokluğu, dinlenme ve tatil hakkını gereği kadar kullanamama gibi yığınla sorunla karşı karşıya bulunuyor. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler tam bir güvensizlik ortamında yaşıyorlar ve çalışıyorlar. Kendileri, gelecekleri ve çocukları için hiç bir güvencenin olmadığı duygu ve gerçeğinin ağır baskısı altında eziliyorlar. Çalışma koşullarındaki kahredici yetersizlikler, iş güvenliğinden yoksun olma, can güvenliğinin ortadan kalkmış olması, yarınların ne getireceği konusundaki belirsizlik, işçi ve emekçilerin zaten zor olan yaşamlarını iyice çekilmez hale getiriyor. İşçi ve emekçiler üzerindeki bu dolaylı baskılar, burjuvazinin iktidarı ve devletinin doğrudan baskıları ile tamamlanıyor. Burjuvazinin diktatörlüğünün aracı burjuva devlet aygıtı bütün kurumlarıyla, bu arada içinde bulunduğumuz dönemde sıkıyönetimiyle, işçilerin ve emekçilerin karşısına yaşamlarının her anında dikiliyor. Genel olarak işçi ve emekçiler üzerindeki anti-demokratik baskılar, özel olarak Doğu ve Güneydoğu bölgesinde yaşayan işçi ve emekçi halk üzerindeki ırkçı, şöven-milliyetçi baskı ve uygulamalar, asimilasyon politikaları, alabildiğine şiddetlendiriliyor.

İşçilerin ve emekçilerin karşı karşıya bulundukları bu sorunlar, sadece sonuçlardır ve bu sonuçlar belli nedenlerden kaynaklanmaktadır. Büyük üretim araçlarının özel kapitalist mülkiyetini elinde tutan ve bu yolla yaratılan değerin büyük bir bölümüne el koyan burjuvaziyi, her geçen gün daha da zenginleştiren, buna karşılık, işçi ve emekçileri ağır bir baskı ve sömürü altında, giderek daha da yoksullaştıran neden, var olan kapitalist toplum düzenidir.

14 Ekim seçimleri için yürütülen propaganda-ajitasyon çalışmalarında, bu temel gerçeğin en geniş işçi ve emekci kitlelere tekrar tekrar ulaştırılmasına ve bilinçlere kazınmasına çalışılacaktır.

İşçi ve emekci kitlelerin sorunlarını burjuva partilerinin de dillerine doladığı ve dolayacağı, «tüp kuyruğu, gaz kuyruğu, mazot kuyruğu» «cinayetlere son», «işkenceler bitsin», «IMF'e hayır», «hakça düzen» sözlerinin ortalığı sardığı ve saracağı bir ortamda, burjuvazinin demagojilerinin etkisiz kılınması ve kitlelerin yanıltılmalarının sınırlandırılması için, sorunların altında yatan temel nedenin kitlelerin bilincinde yer etmesine çalışmak ayrıca önem kazanmaktadır.

Parti Politikası

2) Kurtuluş sosyalizmdedir ve sosyalizm bir hayal değildir.

Temel gerçeğin en geniş kitlelere tekrar tekrar ulaştırılması, kapitalizmin reddi ile sınırlı değildir, burada bırakılamaz.

İşçi sınıfının kurtuluşu, tüm emekçilerin kurtuluşu, sosyalist toplum düzenine ulaşmakla olanaklıdır. Emekçiler ancak sosyalizmle baskıdan ve sömürüden kurtulacaklar, özgür, mutlu ve adil bir toplum düzenine kavuşacaklardır. Tarihin çarkı sosyalizme doğru dönmektedir ve işçi sınıfının ve tüm emekçilerin kurtuluş bayrakları üzerinde sosyalizm yazmaktadır. Kapitalist toplum düzeninin yerini sosyalizmin alması tarihsel ve bilimsel bir zorunluluktur; bu gidişi önlemek ve tersine çevirmek ise, olanaksızdır.

Bu sadece bir iddia değildir; bu gerçeğin kesin kanıtları vardır. Dünyanın ilk sosyalist devrimi olan 1917 Büyük Ekim Devrimi ile insanlık, sosyalizmi nesnel bir gerçeklik olarak öğrenmek, tanımak, yaşamak olanağına kavuşmuştur. Sosyalist toplum düzenine kavuşarak insanlığın aydınlık yarınlarına hızla ilerleyen toplumlar bugün dünyanın önemli bir bölümünü oluşturmaktadır; ve bu toplumlarda ülkemiz işçi ve emekçilerini bunaltan sorunların tümü kökten çözüme ulaşmıştır. Sosyalist ülkeler emekçileri, ülkelerinin ekonomik, toplumsal, kültürel ve diğer alanlarındaki gelişmelerinin çarpıcı sonuçlarını yaşamlarında her an görmekte ve özgürlüğün paha biçilmez ufuklarında hızla yol almaktadırlar.

14 Ekim seçimleri için yürütülen çalışmalarda, bu bakımdan, kapitalizmin reddini kurtuluşun ancak sosyalizmde olduğu gerçeği ile birlikte ele alarak, temel gerçeği bu bütünselliği içinde en geniş işçi ve emekçi kitlelerin bilincine aktarmaya, bunun kökler salmasını sağlamaya, özellikle çaba sarfedilecektir.

3) Sosyalizme mücadele ile varılacaktır, bu mücadele sınıf mücadelesidir.

Kapitalist toplum düzenine son vermek ve sosyalizme ulaşmak, kendiliğinden olmayacaktır; olmamaktadır. Kapitalist üretim biçiminin tasfiye edilmesi ve toplumun sosyalizm temelinde yeniden örgütlenmesi çetin sınıf mücadeleleri sonunda elde edilecek başarılarla gerçekleşecektir. Sömürüye ve baskıya dayanan saltanatlarını sürdürmek isteyenlere karşı, yeni bir dünya kazanmak isteyenler, zorlu bir mücadeleye girişmek durumundadırlar. İşçi sınıfının müttefikleri ile beraber yürüteceği bu mücadelenin hedefi, uluslararası ve yerel burjuvazinin egemenliğine, diktatörlüğüne son vererek iktidara gelmek, devrimi gerçekleştirmek, iktidara gelindiğinde sosyalizmi kurmaya girişmektir. Sosyalist ülkelerin işçi sınıfları ve emekçileri sosyalizmi mücadele ile kazanmışlardır ve dünyanın bir çok kapitalist ülkesinde işçi sınıfları ve emekçileri bunu başarmak için mücadele etmektedirler.

Bu mücadele bir sınıf mücadelesidir. İşçi sınıfının ve müttefiklerinin, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi öncülüğünde yürüttükleri ve geliştirdikleri bir mücadeledir. Bu yüzden de, dünyanın her yanında ve Türkiye'de sömürücü egemen sınıflar sosyalizm düşmanlığı ile doludurlar ve bu düşmanlıklarını her an ortaya koymaktadırlar. Burjuva partilerinin tümünün, AP'nin, CHP'nin, MSP'nin, MHP'nin ve diğerlerinin varlıklarının nedeni Türkiye'deki kapitalist toplum düzenini savunmaktır. Bunu herbiri programlarıyla, yaptıkları işlerle ortaya koymuşlardır.

14 Ekim seçimlerinde, aralarındaki farklılıklar ne olursa olsun —ki Partimiz bu farklılıkları demokrasi mücadelesi bakımından gözetir— burjuva partilerinin varolan kapitalist toplum düzeninin savunuculuğundaki görevleri ve yaptıkları, en geniş kitlelere tekrar tekrar açıklanacaktır. 14 Ekim seçimlerinde işçi ve emekçi kitlelerin, karşı karşıya oldukları sorunları çözmek, bunların nedenlerini ortadan kaldırmak için mücadele etmeleri gerektiği bilincinin güçlendirilmesi, mücadele azimlerinin ve kararlılıklarının geliştirilmesi yolunda propaganda-ajitasyon çalışmaları önemle ele alınacaktır.

4) Alternatif sosyalizm, Alternatif Türkiye İşçi Partisi'dir.

Ülkemizde sosyalizm için yürütülen mücadele, bugün başlayan veya başlatılacak olan bir mücadele değildir. Yıllardır sosyalizm yolunda ilerlemek, sosyalizme ulaşmak için mücadele edilmektedir. İşçi sınıfının örgütlü mücadelesini engellemek için yapılan baskılar, yasaklamalar, tutuklama ve mahkumiyetler, cinayetler bu mücadeleyi ortadan kaldıramamakta ve durduramamaktadır.

Partimiz Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfımızın uzun bir tarihi olan politik mücadelesinin günümüz koşullarında örgütlenişi ve yürütücüsüdür. İşçi sınıfımızın müttefikleriyle birlikte yürüttüğü emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı mücadelenin öncüsü Partimiz Türkiye İşçi Partisi'dir. Partimizin programı, Türkiye'nin somut koşullarının bilimsel sosyalist açıdan tahliline dayanan, işçi sınıfına ve müttefiklerine yürüttükleri politik eylemin programını gösteren temel bir belge niteliğindedir. Tüzüğü, işçi sınıfı partilerinin mücadeleyi yönetecek ve başarıya ulaştıracak örgütlenme ilkelerini içeren bir tüzüktür. Partimiz, uzun yıllar mücadele içinde olan, denenmiş, karşı karşıya kaldığı her zor durumda sosyalizm bayrağını elden düşürmeyen kadrolara sahiptir, bu kadroları mücadeleye katılan yeni yeni militanlarla devamlı zenginleşmektedir. Partimizin geçmişi ve yürüttüğü mücadeleler, Partimizin işçi sınıfına ve emekçi kitlelere olan sorumluluklarının bilinciyle doludur. Bütün bunlar, Partimizin, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin öncüsü olma niteliğini kazandıran nesnel ölçütlerdir, kanıtlardır. Ülkesinde yürüttüğü mücadele ve elde ettiği başarılarla işçi sınıfı ve emekçi kitleler arasında tanınan, ülkenin politik yaşamında etkinliği sürekli artan Partimiz öte yandan, bu niteliği ile, dünyada nesnel bir gerçeklik haline gelen sosyalizmin ve uluslararası bilimsel scosyalist hareketin Türkiye'deki doğal temsilcisidir.

Seçimlere katılan partiler arasında «sol» görünümlü partiler, sosyalist olduğunu söyleyen partiler de bulunmaktadır. Ülkemizde, bunların dışında, seçimlere katılmayan başka «sol» gruplar, «parti»ler de vardır. Burjuvazi ise, seçime katılan veya katılmayan bu grup ve «parti»lerin varlığına dayanarak «solun bölünmüşlüğü» propagandasını bilimsel sosyalist harekete karşı olabildiğine kullanmakta ve işçi sınıfı ile emekçi kitleleri yanıltmaya özellikle çaba sarfetmektedir.

Öte yandan, bu «sol» grupların kimilerinin «eylem» ve görüşleri, kitlelerce en yaygın olarak tanınan Partimize mal edilmekte, burjuvazinin anti-komünist propogandasına gerekçe olmaktadır.

14 Ekim seçimleri için yürütülen çalışmalar sırasında, burjuva partilerinin tümüne karşı gerçek alternatifin Türkiye İşçi Partisi olduğu nesnel gerçekliğini en geniş işçi emekçi kitleler içinde daha da yaymak, daha geniş olarak kabul görmesini sağlamak yolunda mücadele edilecektir.

14 Ekim seçimlerinde, işçi sınıfı hareketi için de yaratılmak istenen belirsizliğin ve bulanıklığın, burjuvazinin anti-komünist saldırılarına gerekçe yaptığı çeşitli «sol»ların gerçek durumlarını açığa çıkarmanın ve böylece burjuvaziyi kullandığı bir silahtan yoksun kılmanın gereklerine önem verilecektir. Bunun için ilk yapılacak iş, Partimizin sol içindeki özel yerinin en geniş kitleler gözünde daha açıklığa kavuşturulması, bu yolda mücadele edilmesi olacaktır. İkincisi, maoculuğun ve bireysel terörizmin görüş ve durumlarının, bunların bilimsel sosyalizmle uzaktan yakından ilgileri olmadığı gerçeğinin en geniş kitlelerce anlaşılmasına yardımcı olunacaktır. Üçüncüsü, seçimlere katılan «sol» partilerin işçi ve emekçi kitleleri yanıltma çabalarının boşa çıkartılması için örgütsel gücümüzü sonuna kadar kullanan ve Partimizin görüşlerini geniş olarak yaymayı amaçlayan bir propaganda-ajitasyon çalışması yürütülecek ve esas düşmana karşı mücadele ön plana alınarak bu «parti»lerin Partimize yönelttiği saldırılar püskürtülecektir.

5) Dünyanın bütün işçileri ve halkları kardeştir.

İşçi sınıfı hareketi özünde uluslararası bir harekettir. Çeşitli toplumsal sistemler altında yaşayan dünya işçilerinin mücadelesi aynı düşmana karşı yürütülmekte, Sovyetler Birliği'nin ana eksenini oluşturduğu sosyalist dünya sistemi, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketleri dünya devrimci güçlerini oluşturmaktadır. Emperyalizm ve tekeller döneminde, yoksul köylüler, emekçi kitleler, işçi sınıfıyla beraber aynı mücadele safında yer alıyorlar. Sömürüye, savaşa, faşizme, ulusal baskılara karşı, sömürüsüz, barıştan, kardeşlikten yana bir dünya, ulusların ve halkların kendi geleceklerini özgürce kendilerinin belirlediği özgürlük için mücadele ediyorlar.

İşçi sınıfımız da, tüm dünya işçilerinin ayrılmaz bir parçası, emperyalizme, faşizme, kapitalizme karşı mücadele saflarının yiğit bir bölüğüdür.

Bilimsel sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi ilkelerine bağlı, işçi sınıfımıza ve uluslararası işçi sınıfına olan sorumluluğunun bilincinde bir parti olarak 14 Ekim seçimlerinde, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin enternasyona-

list bilincinin geliştirilmesi, saflardaki burjuva milliyetçiliğinin etkisiz kılınması yolunda mücadele edilmesi görevi de yerine getirilecektir.

6) İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ekonomik-demokratik kazanımları bir yanıyla da sosyalizm uğruna yürütülen mücadelenin sonucudur.

İşçi sınıfı ve emekçi kitleler tam ve nihai kurtuluşa sosyalizmle kavuşacaklardır. Bununla beraber, işçi sınıfı ve emekçi kitleler daha kısa vadeli hedefler ve çıkarlar için yürüttükleri mücadeleler ile de bazı sonuçlar alabilmekte ve kapitalist toplum düzeni çerçevesinde bazı ekonomik-sosyal, demokratik haklar elde etmektedirler. Ama hiç unutulmamalıdır ki, daha kısa vadeli hedefler için mücadelenin başarıya ulaşmasında ve bazı ekonomik-demokratik hakların kazanılmasında, önemli bir faktör de, sosyalizm için yürütülen mücadele, bu mücadelenin etkinleşmesi ve güçlenmesi, sosyalizmin dünya çapında kazanımları olmaktadır.

İşçi sınıfımızın sınırlı da olsa elde ettiği sendikalaşma hakkı, grev ve toplu sözleşme hakları, hep, bilimsel sosyalistlerin sosyalist bir toplum düzeni kurmayı amaçlayan mücadeleleri sonucu kazanılmış haklardır. Türkiye İşçi Partisi'nin 1961-1971 döneminde yürüttüğü çalışmalarının bu yönde sayısız örnekleri vardır. Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan emekçilerin hak ve özgürlüklerinin bilincine varmalarında ve bu durumun burjuva iktidarlarınca da dikkate alınmak zorunda kalınmasında, sosyalizm için mücadele eden Türkiye İşçi Partisi'nin katkısını hiç kimse görmezden gelemez. Burjuva iktidarlarının zaman zaman toprak reformu yolunda girişimlerde bulunmaya zorlanmalarında, kooperatifçiliğin gelişmesi ve demokratikleşmeleri yolunda birikimler yaratılmasında da aynı mücadelenin etkilerini görmemek mümkün değildir. Sosyalist ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesi ve ülkenin kalkınması yolunda önemli yardımların elde edilmesinde, nesnel koşulların zorlamasının yanı sıra, en önemli etken, bilimsel sosyalistlerin sosyalizm için yürüttükleri mücadele olmuştur.

Bu bakımdan, 14 Ekim seçimlerinde yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmalarında, sosyalizm için mücadelenin, daha bugünden elde edilebilecek ekonomik-sosyal-demokratik bazı hakların kazanılmasındaki katkısı ve önemi, en geniş işçi ve emekçi kitlelere aktarılmaya çalışılacaktır.

SEÇİM POLİTİKASININ BÜTÜNSELLİĞİ: SOSYALİZM ALTERNATİFİ EKSENİNDE ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE TOPLUMUN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ MÜCADELESİNİN SAFLARINI GÜÇLENDİRMEK

14 Ekim seçimlerinde, sosyalizm alternatifini toplumun gündemine daha yaygın ve etkin olarak sokulması yolundaki mücadele, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele ile birlikte ele alınarak yürütülecektir. Bu elbette ki, Programımızın Temel Bölümünde de belirtildiği üzere, «sosyalizm amacına ve mücadelesine yönelik ve bağımlı kılınarak yapılacaktır».

Kitlelerin sosyalizme, salt genel sosyalist propaganda ile ve geniş çapta kazanılmaları zordur. Seçim politikamızın ana ekseni olan sosyalizm alternatifini toplumun gündemine daha etkin olarak sokmak için yürüteceğimiz genel propaganda-ajitasyon çalışmaları, bu yüzden, işçi ve emekçi kitleler için daha güncel olan, daha yakın sorunlar ve çözümler için yürütülen mücadelenin propaganda-ajitasyon çalışmaları ile bütünleştirilecektir. **Kitlelerin güncel ve ivedi hak ve çıkarlarının savunuculuğu görevinin en önde yerine getirilmesi, en doğru ve geçerli çözümlerin kitlelere benimsetilmesi, bunların gerçekleştirilmesi için ısrarlı bir mücadele içinde olunması, bu mücadelenin başarıya ulaşması için demokratik güçlerin iş ve eylem birliğini kazanmak yolunda mücadele edilmesi, kitlelerin güvenini kazanmanın en etkin yoludur.**

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin güncel talepleri için mücadele, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele ve bu mücadelelerde adımlar atılması, diğer yandan, yine programımızda belirtildiği üzere «kitlelerin politik bilincini geliştirip yükseltecek ve onları sosyalizm çizgisine sürekli yaklaştıracak»tır. Bu nedenledir ki, **sosyalizm alternatifini güçlendirmek yolundaki mücadele; emperyalizmin, faşizmin, tekelci büyük sermayenin, büyük toprak sahiplerinin ekonomik ve politik varlıklarının ve kurumlarının sergilenmesi ile daha etkinleşecektir.**

Ne var ki, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin güncel ve kısa vadeli talepleri uğruna mücadele, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele, bu yöndeki propaganda-ajitasyon çalışmaları, sadece sosyalizm alternatifinin güçlendirilmesi çalışmalarını etkinleştirmek açısından ele alınamaz. Bu, bir sonuç olacaktır.

Gerçekten de, ülkemizde, emperyalizmin, faşizmin ve gericiliğin bütün güçlerinin, tam bir isteri içinde demokratik hak ve özgürlüklere saldırdığı, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ekonomik-demokratik hak ve özgürlüklerinin ağır bir tehdit altında tutulduğu bir dönem yaşanıyor. Ülkemiz işçi ve emekçilerinin en geniş kesimleri bugün ulusal bağımsızlığın düşmanı emperyalizmin baskısı, zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin daha da sınırlandırılması, tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin yararına, kazanılmış ekonomik-toplumsal hakların geri alınması tehdidi ile karşı karşıyadır. Faşizmin tırmandırılışı, tekellerin ulusal ekonomiyi kontrol altına alan egemenliklerinin toplum yaşamının her alanında giderek daha da ağırlık kazanması, sadece işçi sınıfını değil, köy ve kent emekçilerini, küçük ve orta toprak sahiplerini, aydınları, gençleri daha güç koşullarda yaşamaya ve çalışmaya zorluyor. Bu yüzden de **politik demokratikleşme, toplumun demokratikleşmesi, emperyalizmin geriletilmesi güncel ve ivedi bir sorun, bu yolda mücadele güncel ve ivedi bir görev**dir. Tüzüğümüzün amaç maddesinde de belirtildiği gibi, «Emperyalizm aşamasındaki kapitalizmin politik, ekonomik ve askeri baskısı altında olan Türkiye gibi bir ülkede emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini kapsamayan bir sosyalist mücadele olamaz.»

Bütün bunlardan dolayı, 14 Ekim seçimlerindeki politikamız, sosyalizmin toplumun gündemine daha kitlesel ve etkin olarak sokulması ana ekseni etrafında faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleye ilişkin propaganda-ajitasyon çalışmaları ile bütünselliğe kavuşturulmuş olacaktır. 14 Ekim seçimleri sırasında yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmaları ile, kazanılmış demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve daha geliştirilmesi, işçi ve emekçi kitlelerin daha ileri hedefler için mücadeleye sokulması, faşizme ve emperyalizme karşı mücadelenin saflarının genişletilmesi ve güçlendirilmesi, bu safların mücadelede daha kararlı ve örgütlü kılınması sağlanmaya çalışılacaktır.

Emperyalizme ve faşizme karşı yürütülen propaganda-ajitasyon çalışmaları 14 Ekim seçimlerinde şu noktalarda yoğunlaştırılacaktır:

1) İşçiler, emekçiler zorluk içinde yaşarken, tekelci büyük sermaye sahipleri durmadan zenginleşiyor.

Yoğunlaşma ve merkezileşme özellikleri bakımından Batı'daki benzerlerinden daha geri düzeyde olsalar da, ülkemizde oluşan tekellerin toplum yaşamındaki egemenliklerinin giderek arttığı bir süreç yaşanmaktadır. İşçi sınıfının yanı sıra, yoksul köylüler, küçük ve orta toprak ve işletme sahipleri, aydınlar ve gençler, bu sürecin gelişmesinden paylarını, daha zor çalışma ve yaşama koşulları olarak almaktadırlar. Gelişen bu sürecin bir yanı, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin yaşamlarını daha zor koşullarda sürdürmek zorunda kalmaları ise, diğer yanı, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin zenginliklerine zenginlik katmasıdır. Ülkenin içinde bulunduğu bunalım derinleşiyor ama bunun faturası işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin sırtına yükleniyor; küçük ve orta toprak sahipleri ve işletmelerin bir bölümü durumlarını korumakta zorluk çekiyor, bir kısmı topraklarını ve işletmelerini elden çıkarıyorlar. Ama, bunalımın geliştiği dönemlerde bile tekelci büyük şirketlerin, holdinglerin kârları sürekli artıyor; enflasyon işçi ve emekçilerin gelirlerini bir çırpıda düşünürken, tekelci büyük sermayenin daha palazlanması sonucunu doğuruyor.

14 Ekim seçimleri için yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmalarında gelişen bu süreç ve bunun sonuçları, somut verilerle en geniş kitlelere açıklanacak; tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin işçi ve emekçi halkı ezen egemenliği sergilenecek; bu kesimlerin toplumda soyutlanması yolunda yeni adımların atılması sağlanmaya çalışılacaktır.

2) Tekelci büyük sermaye sahipleri emperyalizmle ortaktır, işbirliği içindedir.

Tekelci büyük sermaye sahipleri, egemen sınıflar ittifakı içinde, emperyalizmle en doğrudan bağlantıları olan, emperyalizmin doğrudan işbirlikçisi bir kesimi oluşturmaktadır. IMF'in Türkiye'ye dayattığı reçetelerin tekelci büyük sermaye ve onların örgütleri, sözcüleri tarafından hemen kabul görmesi, IMF reçetelerinin ise tekelci büyük sermaye sahiplerinin isteklerine cevap vermesi, elbette rastlantı değildir. Yerli tekelci büyük sermaye, emperyalizmle ve uluslararası tekellerle tam bir işbirliği ve ortaklık içindedir. Kimi sektörlerde doğrudan ortaklık şeklinde kendini gösteren bu işbirliği, kimi sektörlerde de girdiler ve teknolojik bağımlılık olarak ortaya çıkmaktadır.

14 Ekim seçimlerinde, tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin emperyalizmle olan ilişkileri ve ortaklığı, yine somut verilerle en geniş kitlelere sergilenecek, ulusal bağımsızlığın düşmanı emperyalizmin dünyadaki, bölgemizdeki ve ülkemizdeki barış düşmanı yüzü, yerli işbirlikçileri ve ortakları ile olan ilişkileriyle birlikte açığa çıkarılacaktır.

3) Demokratik hak ve özgürlüklere yöneltilen saldırıların ve faşist tırmanışın arkasında emperyalizm, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahipleri vardır.

Burjuvaziden uzun mücadeleler sonucu kazanılan ve kısıtlamalardan kurtarılarak geliştirilmeleri için mücadele edilen demokratik hak ve özgürlükler her gün yeni bir tehdit ile karşı karşıyadır. Yapılan ve yapılması düşünülen yasa değişiklikleri, aylardır uygulanan sıkıyönetim, zaten kısıtlı olan demokratik ortamı daha da kısmaya yöneliktir. Tırmandırılan faşist baskılar ve cinayetler ise, kitlelerin doğrudan sindirilmesini, kitlesel hareketlerin baskı altına alınmasını amaçlamaktadır. Can güvenliği sorunu, daha doğrusu can güvenliğinin ortadan kalkmış olması, kitleleri baskı altına alan bir olgu, toplumsal panik ortamının sürdürülmesinde faşist odaklarının elinde bir silah durumundadır. Faşist odaklar yuvalandıkları mevzileri korumak ve karanlık planlarını yürürlüğe koymak hevesi içindedirler.

Bütün bu olguların ardında emperyalizm ve tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahipleri vardır. Emperyalizm ve tekelci büyük sermaye varolan egemenliğini tehlikesiz sürdürmenin yolu olarak faşizmi görüyor. Sömürü ve baskı düzenlerinin devamını, bu sömürü ve baskı düzenine işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin itirazsız boyun eğmelerini sağlamak için doğrudan eli kırbaçlı bir yönetimin özlemini çekiyorlar.

14 Ekim seçimlerinde bu gerçek, demokratik hak ve özgürlüklere yöneltilen saldırıların ve faşist tırmanışın ardındaki sınıfsal güçlerin, emperyalizm, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahipleri olduğu gerçeği, en geniş kitlelere tekrar tekrar açıklanacak; faşist cinayet şebekelerinin, MHP'nin, ÜGD'nin açığa çıkmaya başlayan yüzünün işçi ve emekçi kitlelerde doğurduğu tepkiyi sonuna kadar sürdürerek bu faşist odakların dağıtılması talebini yaygınlaştıracak, faşist odaklara yönelen kitlesel tepkinin burada kalmayarak bu odakların sınıfsal dayanaklarına da yönelmesini sağlayacak propaganda-ajitasyon çalışmaları yoğunlaştırılacaktır.

4) AP ve MHP gericiliğin ve faşizmin, emperyalizmin ve tekelci büyük sermayenin politik güçleridir.

14 Ekim seçimleri sırasında da, işçi ve emekçilerin karşı karşıya oldukları sorunların, oy hesaplarıyla burjuva partilerinin dillerinden düşmeyeceği daha önce belirtilmişti. Bundan da öte, MHP'nin sahte anti-kapitalist ve anti-emperyalist sloganlarla işçi ve emekçi kitlelerin en geri kesimlerini yanıltma ve böylece faşizme bir kitle tabanı oluşturma çabası içinde olduğu bilinmektedir. Oysa bütün MC partileri, en başta AP ve MHP, emperyalizm, tekelci büyük sermaye, büyük toprak sahipleri ortaklığının doğrudan politik güçleridir. Büyük burjuvazinin has partisi AP ve onun iktidar olma yolunda has ortağı MHP'nin, iktidarda oldukları dönemlerde yürüttüğü politikaları ve uygulamaları: gericiliğin ve faşist odakların toplumun çeşitli kurumları içinde yuvalandırılmaları yolunda yaptıkları, toplumda estirilen terör ortamı, bunların hepsi, emperyalizmin ve tekelci büyük burjuvazinin istekleri ve çıkarları doğrultusunda politikalar ve uygulamalar olmuştur. Bu, gerici ve faşist tırmanışı hızlandıran politikalar, işçi ve emekçi kitlelerin ekonomik-sosyal haklarına yönelik saldırılarla, buna karşılık, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin çıkarlarına uygun ekonomik politikalarla at başı gitmiştir. Bu partilerin içyüzlerinin en geniş kitlelere açıklanması, faşizme karşı mücadelenin güncel bir görev olduğu günümüzde özellikle önem kazanmaktadır.

14 Ekim seçimlerinde yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmalarında, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin sınıfsal düzeyde özellikle hedef alınarak sergilenmesi, politik düzeyde AP ve MHP'nin hedef alınarak ve bu partilerin durumları sergilenerek geliştirilecektir. Bu partilerin peşinden sürüklenen işçi ve emekçi kesimlerin sınıf bilinçlerinin geliştirilmesine önem verilecektir.

5) CHP, emperyalizm ve tekelci büyük sermaye ile uzlaşan politikasıyla onlara hizmet etmekte ve faşist tırmanışı kolaylaştırmaktadır.

14 Ekim seçimlerine, 1977 seçimlerinden farklı olarak, CHP'nin muhalefette değil iktidarda olduğu bir durumda, gidilmektedir. Partimizin 1977 seçimlerinde yürüttüğü propaganda-ajitasyon çalışmalarında CHP konusunda belirttiği görüşler, bugün, tamamıyla doğrulanmış bulunmaktadır. Gerçekten de CHP'nin iktidar dönemi, muhalefette iken yürüttüğü iktidar olabilmek için emperyalizme ve büyük burjuvaziye yaslanma ve teslim olma politikasının, bu kere, iktidarda kalabilmek için sürdürüldüğü bir dönem olmuştur. CHP yönetimi emperyalizm ve büyük burjuvaziyle uzlaşıcı ve teslimiyetçi politikasını şimdi iktidarda hükümet politikası olarak yürütmektedir. CHP, işçi ve emekçi kitlelerin istemlerine sahip çıkar görünüp onların kitlesel mücadelesine sırt çevirerek, bu mücadeleyi pasifize edip özünü boşaltarak yürüdüğü iktidar olma yolunun sonunda iktidar olduğunda, işçi ve emekçi kitlelerin hak ve istemlerine tamamen aykırı bir politikanın yürütücüsü olmuştur. CHP'nin izlediği emperyalizm ve büyük burjuvaziyle uzlaşmacı ve teslimiyetçi politika, emperyalizmin tertip ve planlarının yürürlüğe konmasını ve faşist tırmanışı kolaylaştıran bir etken durumuna gelmiştir. CHP yönetiminin bu politikası kendi tabanındaki işçi ve emekçilerin, kendisini destekleyenlerin de çıkarlarına aykırıdır. CHP tabanındaki işçi ve emekçiler, CHP'yi destekleyen işçi ve emekçilerin büyük bir bölümü, bağımsızlıktan ve demokrasiden yana bir tutum içindedir ve mücadele saflarına aktif olarak çekilmeleri özellikle önemlidir. Bu kesimler içinden, ayrıca, sosyalizme kazınılacaklar vardır ve çıkmaz yollardan kurtarılmaları için mücadele edilmesi gerekmektedir.

14 Ekim seçimlerinde, bu bakımdan, CHP'nin emperyalizm ve büyük burjuvazi ile uzlaşan teslimiyetçi politikasının sergilenmesi, bu politikayı terke zorlanması, CHP'li işçi ve emekçilerin sürekli uyarılarak ulusal bağımsızlık ve toplumun demokratikleşmesi mücadelesini aktif olarak katılma bilinçlerinin geliştirilmesi, sosyalizme kazanılmaları yolunda adımlar atılması, yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmalarının amacı olacaktır.

6) Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele sınıfsal ve kitlesel düzeyde geliştirilecektir.

Emperyalizm ve faşizm belli sınıfsal kaynakları olan olgulardır. İşçi ve emekçi kitleler için de bu sınıfsal kaynakların açığa çıkarılması, bu başarıldığı ölçüde, mücadelenin doğru bir çizgide geliştirilmesini de sağlayacaktır. Emperyalizme bağımlılıktan ve faşizmden kendileri için yaşamsal çıkarları olan sınıflar vardır, buna karşılık, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin yaşamsal çıkarları ulusal bağımsızlığı ve toplumun demokratikleşmesini gerektirmektedir. Emperyalizm ve faşizm belasından kurtulmanın yolu, işçi sınıfının, yoksul köylülerin, aydınların, gençlerin, küçük ve orta toprak ve işletme sahiplerinin ortak düşmana karşı mücadele etmeleridir. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele edilerek, sınıfsal düşmana karşı sınıfsal ve kitlesel düzeyde bir mücadele geliştirilerek başarıya ulaşılabilir.

Faşizme karşı kitlesel ve örgütlü mücadelenin yerine bireysel teröre dayanan mücadele yöntemlerini koyanlar, emperyalizmin ve büyük burjuvazinin tertiplerine ve demagojilerine olanak ve gerekçe yaratmaktadırlar. Burjuvazi ile işbirliğini esas alan sosyal demokrasinin kuyruğuna takılmış bir demokrasi mücadelesinin ise, öte yandan, kitlelerin oyalanmasından ve pasifize edilmesinden, faşist tertiplere olanak yaratmaktan başka bir sonuç vermeyeceği açıktır. Ulusal bağımsızlık ve toplumun demokratikleşmesi, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele edilerek, sınıfsal ve kitlesel düzeyde geliştirilecek birleşik örgütlü mücadele güçlendirilerek kazanılacaktır.

14 Ekim seçimlerinde, işçi ve emekçi kitlelere, sonuçları günlük yaşamlarına da yansıyan emperyalizm ve faşizm belasından kurtulmanın yolunun sınıfsal ve kitlesel düzeyde geliştirilecek bir mücadeleden geçtiği, ulusal bağımsızlığın ve demokratikleşmenin ancak mücadele ile kazanılabileceği tekrar tekrar açıklanacak, saflara yılgınlığın, bezginliğin egemen olmaması, kitlelerin mücadele azimlerinin güçlendirilmesi yolunda yoğun propaganda-ajitasyon çalışmaları yürütülecektir.

7) İşçi ve emekçi kitlelerin örgütlü birleşik gücünü, demokratik güçlerin iş ve eylem birliğini güçlendirmek gerekiyor.

Çıkarları tekelci büyük sermaye ile nesnel olarak çatışan geniş yığınlar, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin potansiyel gücünü oluşturmaktadır. Bu potansiyel gücün örgütlü birleşik güce dönüştürülmesi; işçi sınıfının, emekçi kitlelerin, aydınların, gençlerin, küçük ve orta toprak ve işletme sahiplerinin örgütlü birleşik hareketinin geliştirilip güçlendirilmesi, demokratik güçlerin iş ve eylem birliğinin sürekli sağlanması gerekiyor. Demokratik toplumsal muhalefetin örgütlendirilip ülkenin politik yaşamında daha etkin kılınması güncel ve ivedi görev durumundadır. Özellikle CHP tabanındaki işçi ve emekçiler arasında, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele için iş ve eylem birliğinin gerekli olduğu bilincini yaymak gerekli olmaktadır.

14 Ekim seçimlerinde yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmalarında demokratik güçlerin iş ve eylem birliği anlayışının ve gereğinin geniş işçi-emekçi kitleler arasında daha yaygın olarak anlaşılmasını sağlamak yolunda çaba gösterilecektir.

8) Ulusal bağımsızlık ve toplumun demokratikleşmesi için mücadelenin hedeflerini Türkiye İşçi Partisi gösteriyor.

Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele doğru hedeflere yöneltildiği, işçi ve emekçi kitlelerin örgütlü birleşik hareketinin bu doğru hedefler uğruna mücadele sürecinde geliştirilip güçlendirildiği oranda sonuç alıcı olacaktır. Bu mücadelenin hedeflerini Türkiye İşçi Partisi gösteriyor. Parti Programımız, Demokrasi Bildirgesi, Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez başlıklı bildiri, Büyük Kongre Kararları, Demokratikleşme İçin Plan, bu hedeflerin çeşitli düzeylerde açıklandığı temel belgeler niteliğindedir.

Partimiz demokratikleşmeyi öncelikle politik alanda güncel ve ivedi bir görev olarak kabul etmektedir.

Ülkenin bütününde güncel ve ivedi görev olan politik demokratikleşme, Doğu ve Güneydoğu bölgesi için daha ivedi, daha güncel bir sorundur. Irkçı, şoven milliyetçi baskı ve uygulamalar, asimilasyon politikaları, kışkırtma ve tertipler, kırımlar bu bölgede devamlı yoğunlaştırılmaktadır. Sıkıyönetimin genişletilmesinde özellikle Doğu ve Güneydoğu bölgesindeki illerin sıkıyönetim alanına dahil edilmesi bu baskıların yeni bir örneğidir. Özgün çelişki ve sorunlar, işçi sınıfının iktidarında, sosyalist düzende tam ve nihai olarak çözümlenecektir. Birlik ve bütünlük, zora dayanarak değil, özgür irade ile gönülden seçilip kabul edilerek gerçekleşecektir. Eşitliğe, kardeşliğe, özgürlüğe dayandırılacaktır. Bununla beraber, Doğu ve Güneydoğu bölgesi için daha güncel ve ivedi olan politik demokratikleşme yolunda bugünden atılacak adımlar vardır. Bu yoldaki mücadele de, egemen sınıfların ülke çapında gerçekleştirdikleri bütünleşmeye karşı, ülkenin tüm işçi ve emekçilerinin tek ve aynı düşmana karşı, güçlendirecekleri mücadele birliği ile başarıya ulaşacaktır.

Partimiz, öte yandan, Türkiye'nin demokratikleşmesini, yalnız politik planda değil, toplum yapısının tüm alanlarında gerçekleştirilecek ve bu uğurda mücadele edilecek bir süreç olarak görmektedir. Demokratikleşme mücadelesi, anti-demokratik eğilim ve uygulamaların ekonomik kaynaklarına yöneltilmek, emperyalizm ve büyük tekelci sermayenin demokrasi düşmanlığı üreten ekonomik kaynaklarının etkisiz kılınıp kurutulması hedeflenlerek, yürütülmek zorundadır.

14 Ekim seçimlerinde, ulusal bağımsızlık ve toplumun demokratikleştirilmesi yolundaki mücadelenin doğru hedeflerinin; Partimizin temel belgelerinde yer alan ilke, görüş ve hedeflerin, tüm işçi ve emekçilere benimsetilmesi, bunların birer mücadele silahı kılınması daha yaygın olarak sağlanacaktır. Propaganda-ajitasyon çalışmalarında, işçi ve emekçi kitlelerin bu mücadele hedefleri etrafındaki mücadele birliğinin geliştirilip güçlendirilmesine önem verilecektir.

9) Türkiye İşçi Partisi'ni desteklemek ulusal bağımsızlık ve demokratikleşme mücadelesine güç katmak demektir.

14 Ekim seçimlerinde Partimizin desteklenmesi, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin doğru çizgisinin, hedeflerinin, ilke ve görüşlerinin desteklenmesi olacaktır. Türkiye İşçi Partisi'nin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede sahip olduğu görüşler ve ortaya koyduğu hedefler, bu uğurda yılmadan ve kararlı bir şekilde yürüttüğü mücadele, seçim çalışmaları sonunda yeni yeni taraftarlar kazanacaktır. 14 Ekim seçimlerinde Türkiye İşçi Partisi'ne yapılan her destek, verilen her oy, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine güç katacak ve daha ileri hedefler için mücadelenin geliştirilmesine katkıda bulunacaktır.

14 Ekim seçimleri için yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmalarında bu gerçek, en geniş işçi ve emekçilere, tüm demokratlara, yurtseverlere, ilericilere ulaştırılacak, bunun daha yaygın benimsenmesi sağlanmaya çalışılacaktır.

* * *

Özet olarak **tekrarlarsak**:

14 Ekim seçimleri için yürüteceğimiz propaganda-ajitasyon çalışmalarında esas alacağımız politikanın ana eksenini, sosyalizm ve Türkiye İşçi Partisi alternatifinin toplumun gündemine daha kitlesel ve daha etkin olarak girmesini sağlamak yolunda mücadele etmek oluşturacaktır.

14 Ekim seçimleri için yürüteceğimiz propaganda-ajitasyon çalışmalarında esas alacağımız politikanın bütünselliğini, sosyalizm alternatifi ekseninde ulusal bağımsızlık ve toplumun demokratikleşmesi mücadelesinin saflarını güçlendirmek yolunda mücadele etmek oluşturacaktır. Sosyalizm alternatifinin toplumun gündemine daha etkin olarak sokulması yolundaki mücadele, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele ile birlikte ele alınacaktır.

Bu görevlerin yerine getirilmesi için yürütülecek propaganda-ajitasyon çalışmalarında yukarıda iki grupta kısaca belirtilen noktaların somut verilerle açıklanması, yöresel örneklerle geliştirilmesi, bu yapılırken yöresel sorunların mutlaka genel içinde sahip olduğu yere oturtulması, bu bütünselliğin sağlanması ile etkinleşecektir.

14 Ekim seçimleri için yürüteceğimiz çalışmalarda, bağımsızlık, demokrasi mücadelesinde yeni adımlar atmak için;

14 Ekim seçimlerinden Partimizi daha güçlü olarak çıkarmak için;

Hep birlikte görev başına!

Yasalar Çiğnenerek Parti Çalışmalarımız Engellenmek İsteniyor

Partimizin bir süre önce gerçekleştirdiği afişleme çalışmaları her türlü yasa dışı, anti-demokratik baskı kullanılarak engellenmeye çalışıldı. Birçok üyemiz gözaltına alındı, tutuklandı, işkence gördü. Bütün bu baskı ve engellemeler örgütümüzün kararlı direnci ile aşıldı. (Bu çalışmalar sırasında tutuklanan arkadaşlarımızla ilgili haberler ÇARK BAŞAK'ın önceki sayısında yer almıştı.)

ÇANAKKALE, BALIKESİR, ARDEŞEN VE AYDIN'DA TUTUKLANAN ARKADAŞLARIMIZ SERBEST BIRAKTIRILDI

Afişleme çalışmaları sırasında tutuklanan arkadaşlarımızın tutuklama kararlarına Partili Avukat arkadaşlarımız anında gerekli itirazları yaptılar. Bütün duruşmalara katılan Partili Avukatlar arkadaşlarımızın tümünün serbest bırakılmasını sağladılar.

Çanakkale, Balıkesir, Ardeşen ve Aydın'da tutuklanarak cezaevine gönderilen arkadaşlarımızın tümü serbest bıraktırıldı ve arkadaşlarımız Parti çalışmalarına kaybettirilen zamanı da kapatmak için daha büyük bir güçle katılıyorlar.

BİLDİRİ DAĞITIM ÇALIŞMALARI DA ENGELLENMEK İSTENİYOR

Bildiri dağıtım çalışmalarımız da anti-demokratik, yasa dışı baskılarla karşılaşıyor. Doğrudan Partimizin seçim çalışmalarını engellemek anlamına gelen bu baskılarla karşılaşan örgütlerimizin yöneticileri, vali ve kaymakamlarla görüşerek güvenlik görevlilerinin bu tutumuna son verilmesini istediler.

Özellikle sıkıyönetim bölgelerinde bildiri dağıtımına karşı baskıların daha da yoğun olarak sürdürülmesi sıkıyönetim altında yapılacak bir seçimin ne kadar «demokratik» olabileceğini gösteriyor. Parti lokallerinin yasa dışı baskınlara uğraması, bildirilere, yayınlara el konulması doğrudan seçim çalışmalarımızın engellenmesidir ve suçtur.

Güvenlik görevlileri ve amirleri devlete ait kurumların tarafsızlığını sağlamaya yönelik olan seçim yasaklarını kasıtla Parti çalışmalarımızın önüne çıkarmaktadırlar. Seçim yasakları, seçim yasasında açıkça belirtildiği gibi tamamen devlete ait olanakların taraflı bir şekilde kullanılmasını önlemekle sınırlıdır. Siyasi partilerin seçim çalışmaları ise seçim yasası ile daha da kolaylaştırılmaktadır. Propaganda yasağı diye Parti çalışmaları engellenemez. Propaganda yasağı da tarafsız olması gereken kuruluşlara konulmuştur. Resmi propaganda dönemi, bu dönemin dışında propaganda yapılmasını yasaklamaz, bu dönemde partilerin propaganda çalışmalarını daha kolaylaştırıcı önlemleri içerir.

Sıkıyönetim ve emniyet kuvvetleri bu yasaları bilmeyecek kadar cahil olmadıklarına göre bu tür gerekçelerle lokallerimizin aranması, üyelerimizin gözaltına alınması Partimize karşı suç niteliği taşıyan engellemelerdir.

BÜTÜN TÜRKİYE'DE PARTİMİZİN SESİ YÜKSELİYOR

Seçim dönemi dolayısı ile hazırlanan dört çeşit bildiri ve GÖREV gazetemiz ülkenin dört bir yanında durmadan dinlenmeden işçilere, köylülere, emekçilere ulaştırılıyor. İlgi ile karşılanan resimli, karikatürlü bildirilerimiz ve GÖREV gazetemiz seçim yapılacak illerin dışında da örgütlerimize daha önceki sayılardaki talepleri dikkate alınarak ulaştırıldı. Seçim bölgeleri dışındaki örgütlerimiz de GÖREV dağıtımını kitlelerin daha politize olduğu, duyarlılığın arttığı bu dönemde daha yaygın dağıtmak için güçlerini seferber ettiler.

Gözaltına almalar, tutuklamalar, işkenceler Partimizin sesinin en geniş kitlelere ulaşmasını engelleyemiyor. Partimizin yiğit militanları bütün baskıları başa çıkaracak bir kararlılık, bilinç ve dirençle kitle bağlarını güçlendiriyor, yeni bağlar kuruyorlar.

Şimdi fabrikalarda, işyerlerinde, tarlalarda, okullarda Partimizin sesi daha gür çıkıyor.

Örgütlü Çalışma Örgütü Geliştirme ve Seçimler...

Bilimsel sosyalist partiler her hal ve şartta örgütlü birimler halinde çalışırlar. Partiye başvuran bir kişinin aday üyeliğe ve giderek üyeliğe kabulünün belli ölçütleri vardır. Kişi bu ölçütleri barındırıyorsa yetkili birim ve/veya kademelerce üyeliğe aday olarak kabul edilir; yani seçilir.

Bu bir ilk adımdır, kişinin partililiği, canlı bir organizma olan ve daha büyük bir organizmanın uyumlu bir parçası olan temel birimde «Çalışma Ekibinde» yoğrulur. Çünkü çalışma ekibi, yaşamın içinde ve sürekli olarak yaşamla yüzyüze olmak durumundadır. Ancak böylece Partinin, en alttan başlıyarak en yukarı kademesiyle yaşamın bağı kurulmuş olur.

Bu önemli konumda, temel görevi başarmak için üye ve aday üyelerin asgari ölçütlere —Parti Normları— sahip olmaları zorunludur. Bu durumdaki üyeler de kendi içlerinde örgütlenmek durumundadırlar. Parti yaşamının birbirine bağlı fakat farklı işleri ve içinde yaşanılan ortamın farklı ekonomik, sosyal ve diğer istemlerine göre örgütlenmek. Yani ekip içi görev bölüşümü, ekip başkanlığı, mâlî sorumlusu, yayın sorumlusu ve giderek ajitatör ve propagandist gibi.

KOLLEKTİF ÇALIŞMA ESASTIR

Bilimsel sosyalist Partilerde, Türkiye İşçi Partisi'nde de bu yapı, her çalışma döneminde ve çalışma farklılığında korunmak durumundadır. 1979 seçim çalışmalarında da ekiplerin bütünlüğünü-kalıcılığını korumak zorundayız. Başka bir ilçenin-ilin seçim çalışmasına bir başka il veya ilçeden geçici görevle gidilmiş olsa bile çalışma yapılan yerdeki ekiplerin bütünlüğünü bozmadan, ekip çalışmasını mutlaka sürdürmek durumundayız. Çünkü, tekrar edelim, işçi sınıfı partilerinin ekipler temeli üzerinde çalışma yürütmesi, kollektif çalışmanın-kollektif aklın yarattığı nitel olumluluktandır. Çalışma ekibi, tek tek üyelerin rastgele biraraya gelmiş veya getirilmiş aritmetik toplamı değildir. Hele ikide bir değişen, belli bir yerde belli boyutta bir iş için kurulup o iş bitince üyelerin dağılıp yeni işler için tekrar yeni bir «ekip» olarak biraraya gelmeleri hiç değildir. Çünkü ekip, canlı bir organizmadır, belli bir işyerinde veya yörede doğar, emekler, düşer, tekrar kalkar, gelişir-olgunlaşır, yeni alt ekipler doğurur, kademelere yöneticiler yetiştirir, önemli yanlışlar yapan üyelere bile sahip olabilir. Bu üyelerin yetişmesi, gelişip yanlışlardan arınması da ancak ekip içinde mümkün olacaktır.

Partiye aday üye-üye olan kişi, kapitalist sisteme dayanan yaşamı hakkında bir değerlendirme yapmış ve çözüm olarak sosyalist sistemi seçmiş demektir. Bu yalnız başına yeterli bir durum değildir. Kapitalizme-emperyalizme örgütlü bir şekilde karşı çıkmak, kapitalist sistemin ve onun dünya görüşünün etkisinde yaşayan kitleleri bu etkiden koparmak için uğraşmak gerekir. Kısacası, sosyalist parti üyesi olmak, mutlaka sosyalist dünya görüşünü başta işçi sınıfı olmak üzere en geniş kitleler içinde yaygınlaştırmakla mümkündür. Çünkü işçi ve emekçi kitleler, kapitalizme karşı olma bilincine kendiliğinden varamazlar; bilinç, bilinçli ve örgütlü birimleriyle Parti eliyle kitlelere taşınır.

İşte bu nedendendir ki Türkiye İşçi Partisi bütününe bağlı olarak kurulmuş ve çalışan birimlerin (Çalışma Ekipleri) üyelerine, temel hak ve görev olarak «... Kitlelerin Parti politikası doğrultusunda görüş ve eylem birliğine varmalarını sağlamak, Parti'ye yeni taraftarlar ve üyeler kazandırmak için çalışır...»lar.

Bu görev, yalnız aday üye ve üyelerin görevi değildir. Parti tüm birimleri ve kademeleriyle bu görevin yerine getirilmesi için üzerine düşeni yapmak zorundadır.

Parti, bu temel görevi normal zamanlarda yerine getirirken ve hayatın her alanında sosyalist dünya görüşünün gerçek ve tek çözüm yolu olduğunu kitlelere derinliğine ve genişliğine yayarken, bazı dönemlerde bu çalışma daha da elverişli şartlar içinde yapılabilir. Örneğin seçim dönemleri böylesine uygun objektif şartlardandır.

1979 Kısmi Senato Seçimleri'ne giriyoruz. Yurdumuzda işçi ve emekçi yığınlar, gençlik, aydınlar, tüm demokrat ve ilericiler zor günler yaşıyorlar. Kitlelerin ekonomik-demokratik, anayasal tüm hakları ve istemleri baskı altındadır. 12 Mart 1971'le başlıyan ve MC hükümetleriyle tırmanışını geliştiren faşist terör, hâlâ kırılmış değildir. Pahalılık, zamlar, can güvensizliği, öğrenim güvensizliği sürüp gitmektedir. Özellikle işçi ve emekçilere bu asgari istekleri sağlıyacağı vaadiyle hükümet kuran CHP ise, vadettiklerini yerine getirmediği bir yana; işçi ve emekçilerin, yurtseverlerin demokratik direniş azmini, dinamizmini de önemli ölçüde pasifize etti. Yurdumuzun gerçek sahiplerine, emekçi yığınlara, gerçek yurtseverlere yoğun bir şekilde seslenmenin tam zamanıdır. Bağımsızlığın, demokrasinin gerçek savunucularının sosyalistler olduğunu, yurdumuzun bu çıkmazdan ancak ve ancak sosyalizm yoluna girmekle kurtulacağını canla başla açıklamak durumundayız. Kurtuluşumuzun, faşist terör yuvalarını besleyen ve ancak onlara dayanarak ayakta durabilen kapitalizmin savunucusu MHP'de, AP'de ve diğer sağ partiler eliyle sağlanamıyacağını, sosyalizmin inançlı erleri olarak yaygınlaştırmamız gerekiyor.

Yurdumuzda sınıf mücadelesinin iyice yoğunlaştığını, artık hem işçi ve emekçiden yana hem de işverenden-kapitalistten yana olunamıyacağını, sahte solculukla hiçbir yere varılamıyacağını açıklamak-anlatmak zorundayız.

Türkiye İşçi Partili'ler olarak bu görüşlerimizi pek doğaldır ki kurulduğumuz günden bu yana örgütlü olarak yayıyoruz; süreli ve süresiz yayınlarımızla işçi ve emekçilere, yurtsever ve ilericilere ulaştırıyoruz. Ancak bu çabalarımızı, seçimlerde, seçimlerin bize de tanıdığı tüm olanakları sonuna kadar kullanarak yoğunlaştırmamız gerek. Miting meydanlarında, kent ve köy kahvelerinde, fabrika ve diğer işyerlerinde, örgütlü bir biçimde sözle, bildirilerle, el ilanlarıyla, her türlü araçla, kitlelere gerçek ve tek kurtuluşun sosyalizmle mümkün olduğunu; Türkiye'de sosyalizmin, tarihi kökleriyle, sınanmış yönetici ve üyeleriyle Türkiye İşçi Partisi'nce temsil edildiğini, yılmadan anlatmak görevindeyiz.

Kitleler, bir yandan faşist terörle yılgınlaştırılırken bir yandan da umut bağladığı köksüz düzen değişikliği vaadlerinin olumlu bir yere varmaması karşısında hayal kırıklığı içindedirler. Başta işçi sınıfının uyanık elemanları olmak üzere mümkün olduğu kadar geniş yığınlara Parti'mizin, bilimsel sosyalizmin tutarlı-sarsıcı çözümlerini, ilişki kurduğumuz insanların somut sorunlarından kalkarak, açıklamak zorundayız. Bu yolda yapılan her çalışma insanları elbette doğrudan doğruya sosyalizmi kavramaya götürmez. Ama kişilerin sosyalizme sempati duymaları, giderek yakın sempatizan olmaları, aday üye-üye olmaları sürecinde, Partimize oy veren seçmen durumuna gelmeleri, önemli bir kazanımdır.

SEÇİM SONUÇLARI BAŞARININ GÖSTERGESİ SAYILIR

Seçimlerde kazanılacak her yeni oy, Partimizin şahsında bilimsel sosyalizme yaklaştırılmış bir kişidir. Önemli olan bu kişilerin - seçmenlerin sayılarını artırmak ve bir o kadar önemli olan da, bu kişilerle seçim sonrasında örgütsel bağ kurarak bu bağı geliştirmek, yani seçmenin yakın sempatizan, giderek aday üye-üye durumuna gelmesine katkıda bulunmaktır. Bilinçlenme, yani nicel gelişmenin nitel değişikliğe ulaşmasında, Partililerin kitlelerle bağ kurması vazgeçilmez bir şarttır. Seçim dönemleri, Partinin-Partililerin kitle ile bağ kurması ve bu ilişkileri geliştirmesinin tek yolu değildir elbette, ama seçim dönemlerinde kitlelerin politik duyarlığı elverişli bir durumdadır. Çünkü seçimler kitleler için sıcak bir olaydır. İşçi ve emekçi kitleler, toplumsal ve ekonomik bunalım içinde kıvranan çeşitli kesimlerden insanlar, bu sorunlara çözüm öneren çeşitli partilerden insanlarla konuşmak, onları dinlemek, sorular sormak durumundadırlar. Tüm ülkeyi saran bu Parti ve kitle ilişkileri, etkileme ve etkilenme sonucuna göre insanlar-seçmenler, bir karar verme anına, seçme noktasına gelirler. Bu, ölçüsü ne olursa olsun «Politik» bir seçiştir.

Bu söylenenlerden çıkarılacak sonuç, tüm Türkiye İşçi Partililer olarak bu seçimlerde elbirliğiyle, görüş ve dilbirliğiyle, canbirliğiyle ileri! Yurdumuzun tüm zenginlikleri onları işleyen ve yaratanlarındır. Yurdumuzun gerçek sahipleri işçiler, emekçiler, sömürünün içte ve dışta ortadan kaldırılması için mücadele veren aydınlar, ilericiler gençlerdir.

Kapitalizmi açık veya gizli olarak savunan, sol demagojilerle kitlelerin uyanışını engelleyip geciktiren burjuva partilerinin maskesini indirelim! Bağımsızlığımızın, temel hak ve özgürlüklerimizin kazanılmasının ve korunmasının tek ve gerçek garantisi, sosyalizm bayrağı altında örgütlenmiş işçiler, emekçiler, yurtseverler ve ilericilerdir.

1979 seçimlerinde bu gerçekleri, işçi ve emekçilere, henüz aydınlığa kavuşamamış tüm ilericilere, demokratlara bıkmadan usanmadan açıklamak durumundayız. Aklımızdan çıkarmıyalım, bu çalışmalarımızın ne ölçüde başarılı olduğunu, seçimlerin sonunda alacağımız oylar göstermiş olacaktır. Bilimsel sosyalizmden taviz vermeden, Türkiye İşçi Partisi'nin saygınlığını koruyarak ve O'nun üyesi olmanın onur ve heyecanı ile, bu seçimlerden başarılı çıkmak zorundayız.

Afiş Astıkları İçin Tutuklanan Arkadaşlarımız Serbest Bıraktırıldı

Temmuz ayı içinde çeşitli illerde yürütülen afiş asma ve bildiri dağıtma çalışmaları sırasında gözaltına alınarak tutuklanan arkadaşlarımızın tümü yapılan ilk duruşmalarında serbest bıraktırıldılar. Partili avukatların girdikleri duruşmalar o il veya ilçenin ilericileri, demokratları tarafından izlendi. Balıkesir'de 4, Burhaniye'de 4, Çanakkale'de 15, Ardeşen'de 3, Aydın'da 4 arkadaşımız tutuklu bulunuyorlardı.

Cezaevlerinde tutuklu olarak bulundukları sırada arkadaşımızın Çark Başak'a yazdıkları mektuplardan özet bölümler yayınlıyoruz:

I. Mektup

9.7.979 günü parti afişlerini İlimizde asarken polis tarafından emniyet sarayına götürüldük. Arabada üç arkadaşımızı coplamaya başladılar. Emniyet sarayında hepimizi falakaya yatırdılar. Bir yandan dövüyor bir yandan Ecevit hükümetine küfrediyorlardı. Biz, yaptığımız işin yasal olduğunu, yaptıklarının yasalara aykırı olduğunu ve bize işkence yapmaya hakları olmadığını söylediğimizde daha da hırçınlaştılar. Ertesi gün, yani 10-7-1979 günü mahkeme tarafından tututuklandık.

Cezaevinin kapısından içeriye girdiğimizde sömürünün, baskının, rezilliğin en korkuncunu gördük. Sanki gestapo toplama kamplarıydı. İlk olarak cezaevi savcısı karşısına çıkartıldık. Savcı bize tehtitler savurmaya başladı: Mahkûmlarla ilişki kurmak yok, propaganda yasak, kitap-dergi yasak! «Eğer istiyorsak tommiks, teksas okuyabilirdik, ayrıca biz temiz çocuklara benziyorduk. Herhangi bir zorluk çıkartmazdık. Yoksa sonumuz kötü olurdu v.s.» Savcıya yanıtımız şu oldu. «Evet biz temiz çocuklarız, ama herşeyden önce birer insanız ve en önemlisi Türkiye İşçi Partiliyiz Görevimizin bilincindeyiz ve bir devrimciye yakışır tavır alacağız.» Savcı bizi disiplin cezalarıyla korkutmaya çalıştı. Fakat kendi de farkındaydı konuştuklarının boşa olduğunun.

İçeriye girdiğimizde mahkûmların sıcak ilgisiyle karşılaştık. Tüm mahkûmlar etrafımızı sardı. Sorular, yanıtlar ve yine sorular. Biz ikinci kısım yedinci koğuşa yerleştik. Cezaevinin genel durumu şuydu:

Her şey kâr ve uyutma politikasıyla yürütülüyor. Bir kantin var tüm ihtiyaçlar buradan karşılanıyor. Fiyatlar korkunç yüksek, her şey iki üç misli. İdare özellikle yenilmiyecek cinsten karavana çıkartıyor. Amaç mahkûm yiyemesin ve kantinden alışveriş etsin diye. İçeride kumar oynatılıyor. Oynatılan mahkûmlar, oynatanlar gardiyanlar. Hap, esrar sokuluyor, sokanlar gardiyanlar. İçeriye Tercüman, Yeni Asır ve Hürriyet'ten başka gazete alınmıyor. İçeride mahkûmlara haftada iki defa film gösteriliyor. Konu hep kader, alınyazısı ve seks. Mahkûmlar bu seks filmleriyle korkunç bir bunalıma itiliyor. Filmler elli kuruş. Dayak ve hücre cezası yukarıdaki baskıların tamamlayıcısı.

Bütün bunların yanı sıra ve önemlisi maocu, ve goşist grupların mahkûmlar üzerindeki baskısı. Banka soymak, adam öldürmek ve kargaşalık çıkartmak devrimcilik diye yutturuluyor. Ve mahkûmlara şu aşılanıyor. Çok yakında Türkiye'de devrim olacak ve devrimciler ilk olarak hapishanenin kapılarını açacaklar. Mahkûmlar bu bekleyiş içerisinde. Dışarıdaki her olaya, özellikle provakatif olaylara devrim gözüyle bakıyorlar. Ve biz olayları mahkûmların gözleri önüne bilimsel sosyalist açıdan sergilediğimizde şaşkınlıklarını gizlemiyorlar. Biz, örgütlü hareketi anlatıyoruz, partiyi anlatıyoruz; koğuştaki tüm mahkûmlar can kulağıyla dinliyorlar. Ve hemen bir mahkûm kendi anladığı biçimde 1 Mayıs'ı hatırlatıyor bize «Helâl olsun. Bir kadın koskoca devlete ve hükümete karşı geliyor». Bu konuşmadan sonra mahkûmlarla diyaloğumuz daha da artıyor. Kurduğumuz dört kişilik «sosyalistler komünü» yedi kişiye çıkıyor.

Partimizin bizim için üç avukat göndermesi ve bize gelen kutlama telgrafları başka bir yankı uyandırıyor cezaevinde.

Cezaevinde on gün gibi kısa bir müddet kaldık. Ama hem kendimiz çok şey kazandık hem de mahkûmlara belli şeyler verdik.

Mahkemede yargıçlar hem haklılığımıza hem de bilimsel sosyalist savunmaya mahkûm oldular ve tahliye edildik. Cezaevinden çıkarken tüm mahkûmlar kapı ardına yığıldı. Görüşme bittikten sonra tam dışarıya çıkarken bir mahkûmun sesini duyuyoruz. «Eğer birgün burdan çıkarsam ve mahkûm olduğuma bakmaz da beni partinize alırsanız ölünceye kadar sizinle beraberim.» Daha bir duygulu daha bir coşkulu çıkıyoruz dışarıya.

II. Mektup

Kavurucu güneş tepemizde. Ama cezaevinin dar avlusunda çeşmenin dibine oturmuşuz. Kimi arkadaşlarımız Dimitrof'un «Faşizme Karşı Birleşik Cephe» eserinden okuyor, tartışıyor anlatıyor, kimimiz günlük gazetelerden okuyor, bir kısım arkadaşlar da koğuşlarda diyer mahkûmların yataklarında misafir olmuş çay içiyorlar, dertler ve konular dinleniyor, çözüm yolları gösteriliyor.

Avludaki arkadaşlardan biri birden heyecanla «bakın bakın» dedi. Elinde dışarıdan partili arkadaşların gönderdiği günlük gazetelerden biri. Yazı başlıklarını okuyoruz hızla;

«Bütün yıldırma çalışmalarını yüksek moralimizle püskürttük»

«Olanaksızlıklara rağmen eğitim çalışmaları sürdürüldü.»

«Partinin mali olanakları mümkün olduğunca az israf edildi»

Biz de heyecanlanıp şaşırıyoruz; günlük bir gazetede böyle bir yazı.

«Sosyalist disiplin bilinci cezaevinde de ön plandaydı.» Yazının üstüne bakıyoruz; ne bir başlık var ne de devamı. Bir arkadaşımız bakın diyor, yazının alt köşesinde «Çark Başak» Şaşkınlığımız sevince dönüşüyor. Sıcak bir güven bir gururla doluyoruz. Partili arkadaşlarımız günlük bir gazeteye Çark Başak'ın bir sayfasını yapıştırıp bize yollamışlar. O kadar güzel başarılmış ki gazeteden ayrılmıyor. Ve tekrar hep birlikte okuyoruz.

Biz de Partili olma bilinciyle gerek tutuklanmamız sonrası karakollarda, mahkemede gerekse cezaevinde sosyalist dayanışma görev bilincimizi sınadık. Moralimizi yüksek tuttuk. Tüm mahkûm arkadaşların sorunlarıyla ilgilendik. Cezaevinin kötü koşullarının düzeltilmesi için çaba gösterdik. Partimizi, sosyalizmi anlattık. Giderek bize katılan arkadaşlarla eğitim çalışmaları, toplu sohbetler düzenledik. Koğuşlarda ekipler oluşturduk. Günlük yaşantımızı, parti çalışmamızı ekipler aracılığı ile düzenli ve disiplinli bir şekilde sürdürdük.

Egemen sınıfın partimizin hızla işçi ve emekçi kitlelere mal olmasından ne kadar endişelendiğini ve bu nedenle siyasal partilerin Anayasal güvence altında oluşuna, siyasal partiler kanununda belirtilen afiş ve bildiri serbestliğine bakmadan sudan ve saçma gerekçelerle engelleyecek kadar antidemokratik baskılara yöneldiğini gördük.

Tutuklanmamız sırasında sakin ve güvenceli şekilde ilgili kanun maddesini hatırlattık. Topluca karakola götürüldüğümüzde disiplinli bir şekilde yasal haklarımızın engellenemeyeceğini söyledik. Hiç bir gücün partimizin gelişmesini engelleyemiyeceğini belirttik. Komiserin İl Meclisinin afiş çalışmalarını yasakladığını belirtmesi üzerine, Partimizin tek muhatabının Anayasa Mahkemesi olduğunu söyledik. Buna rağmen bizi mahkemeye vermekte direndiler. Mahkemede de aynı kararlılıkla yasal çalışmamızı savunduk. Ve anti-demokratik bir biçimde çalışmamızı engelleyen güvenlik kuvvetlerinden şikayetçi olduk. İfademiz alındıktan sonda dışarı çıkmamamız söylendi. Kararın okunmasını beklerken birden adliye koridoruna dolan silahlı polisler sert bir şekilde sıraya girmemizi söylediler. İkişer-üçerli gruplar halinde itile kakıla polis araçlarına bindirildik, emniyet müdürlüğüne götürüldük. Orada tutukluluk teskereleri kesildi. Serbest bırakılacağımızı ve partimizin çalışmalarına devam edeceğimizi beklerken tutuklanmamız bizi oldukça şaşırttı. Tüm ilerici örgüt ve kişilerce bu anti-demokratik baskı kınandı. Bizle dayanışmalarını belirtmek için ziyaretimize geldiler.

Belki şu sırada tüm demokratik kuruluşların katılmasıyla ortak kınama bildirisi dağıtılacak.

Cezaevinde mahkûmlarla birlikte televizyonda 1 Mayıs'la ilgili 330 arkadaşımızın mahkeme kararını ve bizim tutuklandığımızı bildiren haberleri dinledik. Tüm mahkûmlarca konuşulan tek konu bunlardı. Partimiz, işçi sınıfının bilimsel sosyalist par-

(Devamı 16. ncı Sayfada)

Partimizin Seçim Demeçleri...

Genel Başkan Behice BORAN'ın demeci: (15.8.1979)

«Sekiz aylık uygulama bir kez daha göstermiştir ki, faşist terörü önlemenin çaresi sıkıyönetim değildir. Silahlı saldırılar, bombalamalar, siyasal cinayetler sürüp gitmektedir.

«Sıkıyönetim, esasen kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanmasından başka bir sonuç vermemiştir. Şimdi de sıkıyönetim, içinde bulunduğumuz seçim döneminde yürütülen politik çalışmaların karşısına dikilmektedir. Bildiri dağıtan üyelerimizin Anayasa ve yasalara aykırı şekilde engellenmek istenmesi bunun kanıtıdır. Sıkyönetim kalkmalı, seçimlere normal koşullar altında gidilmelidir.

«Faşist terörü gerçekten yoketmek ve önlemek için sıkıyönetimi uzatmak değil, faşist odakların üzerine cesaretle ve etkin biçimde yürümek ve bu odakları kurutma yoluna gitmek gerekir. Bunun için de, işçi ve emekçi kitlelerin örgütlü mücadelesine dayanılmalı, onların safında yer alınmalıdır. Oysa CHP'nin bugüne kadar sürdürdüğü politika, emperyalizmle ve büyük burjuvaziyle uzlaşma, onlara teslim olma yönündedir.

«Buna karşın, işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi'nin başını çekti, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele mutlak başarıya ulaşacaktır ve Türkiye'de terörizm sorunu, sıkıyönetimlerle değil, bu mücadele ile çözülecektir.

Başkanlık Kurulu üyesi Can AÇIKGÖZ'ün demeci: (14.8.1979)

«Hür Teşebbüs Konseyi'nin yayınladığı bildiri ile tekelci sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin korkusu ve demokrasi düşmanı yüzleri bir kez daha açığa çıkmıştır.

«Bu sömürücü sınıflar radyo ve televizyonda yokluğun ve yoksulluğun sebebi olarak biz gösteriliyoruz diye yakınıyorlar. Oysa sadece yokluğun, yoksulluğun değil, ülkeyi işçiler ve emekçiler için cehenneme çeviren tüm sorunların nedeni bu parababalarıdır: tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin egemenliğidir.

«İşçilerin ve emekçilerin iliklerine kadar sömürüldüğü bu kapitalist düzene son verilerek aydınlığa çıkılacaktır. Cehenneme çevrilen güzel ülkemiz bu sömürücülerin egemenliği kırılarak özgürlüğe ve mutluluğa kavuşacaktır. Korkuları ve demokrasi düşmanlıkları bu yüzdendir.

«Tekelci sermaye ve büyük toprak sahipleri işçi sınıfından, yoksul köylülerden, ilerici aydınlardan, gençlerden ve bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin öncüsü Türkiye İşçi Partisi'nden korkuyor. Korkularında haklıdırlar, çünkü korktukları başlarına gelecektir.»

Başkanlık Kurulu üyesi Gündüz MUTLUAY'ın demeci: (13.8.1979)

«Emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşının zafere ulaşıp bağımsızlığın kazanılmasından hemen sonra Türkiye'yi yeniden emperyalizmin kucağına atan işbirlikçi burjuvazi son günlerde sahte bir yurtseverlik maskesi takındı.

«Türkiye'yi emperyalizmin saldırgan gücü Nato'ya sokanların; ikili anlaşmalarla milyonlarca vatan toprağını Amerika'ya peşkeş çekenlerin sahte yurtseverlik maskeleri suçlarını örtbas etmeye yetmeyecektir.

«Amerikancılar, Nato'cular, Morrison şirketinin komisyoncuları Demireller, Türkeşler ülkemizin bağımsızlığının önündeki esas engellerdir.

«Nato'ya, ikili anlaşmalara, üslere, Ortak Pazar'a, IMF'ye karşı çıkmadan yurtsever olunamaz.

«AP ve MHP başta olmak üzere bütün burjuva partileri ulusal çıkarlarımıza karşı emperyalizmin savunucularıdır. AP açıktan emperyalizmi savunan işbirlikçi büyük sermayenin partisidir. MHP emperyalizmin ve işbirlikçi büyük burjuvazinin vurucu faşist gücüdür.

«CHP de ulusal bağımsızlık yerine NATO'da kalmayı, ikili anlaşmaların devamını tercih ediyor. İşçi-emekçi halk kitlelerinin aleyhine ülke ekonomisini IMF'ye daha bağımlı hale getiriyor.

«Ülkemizde ve tüm dünyada gerçekten yurtsever olanlar işçi sınıfı ve yandaşlarıdır. Onlar hem yurtseverdirler, hem enternasyonalisttirler. Türkiye İşçi sınıfı, emekçi halk kitleleri, bilimsel sosyalist partileri Türkiye İşçi Partisi işçi sınıfının ulusal ve uluslararası birlik, dayanışma ve mücadelesini savunmaktır ve savunacaktır. Emperyalizmi yurdumuzdan kovacak, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve onun politik sözcülerinin saltanatına son verecektir. Bağımsız, sömürüsüz, özgür bir Türkiye, işçi sınıfımızın emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadelesi sonunda kurulacaktır.»

Genel Sekreter Nihat SARGIN'ın demeci: (12.8.1979)

«Güneydoğu ve Doğu Anadolu'daki gezimiz boyunca yöre halkıyla yakından temasımız sonucu edindiğimiz izlenimler. Büyük Kongre Kararlarımızın isabetini birkez daha ortaya koymuştur. Ülkemizin güncel sorunu demokratikleşme, bu bölgede daha ivedidir. Kapitalizmin eşitsiz gelişme yasası ve egemen sınıfların ırkçı, şoven milliyetçi asimilasyoncu politikaları, sorunların esas kaynağıdır. Bu gerçeğin ışığında sorunların tek geçerli çözümü demokratik istemlerin gerçekleşmesi ise, Türkiye'nin bütününde birleşmiş işçi sınıfı ve emekçi halkın, tek bir devrimci dalga halinde yürütülecek bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi sürecinde mümkün olacaktır.

«Egemen sınıf burjuvazi ve müttefiki toprak ağaları ülkenin doğusunda veya batısında olsun, sünni veya alevi olsun, zaten birlik içindedir. Sömürülerini sürdürebilmek için işçi ve emekçileri esas çelişki olan sınıf çelişkisinin dışındaki ayırımlarla bölmeye, mücadelelerini saptırarak parçalamaya çalışmaktadırlar. Korkuları boşuna değildir. Çağımızda tek devrimci sınıf işçi sınıfıdır; işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik hareketi ekseni etrafında bütünleşen emekçi halk kitleleridir. Nitekim Türkiye İşçi Partisi, geçmiş dönemde yürüttüğü mücadelelerle ülkenin tüm sorunlarına olduğu gibi, bölge halkının demokratik istem ve özlemlerini de meclis kürsüsünden miting alanlarına, yayınlarından radyoya kadar tüm olanaklardan yararlanıp dile getirmiş, bilimsel çözüm yolunu göstermişti. Partimizin bu onurlu geçmişi, bugününün ve geleceğinin teminatıdır.»

Başkanlık Kurulu üyesi Can AÇIKGÖZ'ün demeci: (11.8.1979)

«Bir grup gencin ODTÜ'nün açılış gününde yaptığı sözde devrimci eylem bahane edilerek günlerdir sosyalizme saldırılıyor.

«Ama bu olayı bahane edip anti-komünist koroyu başlatanlar, birden bire ulusal kurtuluşçu kesilenler kimlerdir? İşçi sınıfımız ve emekçi kitleler bunları yakından tanımaktadır. Ülkeyi Amerikan emperyalizminin boyunduruğu altına sokanların bağımsızlık konusunda söyleyecek sözleri olamaz. Ülke ekonomisini yeraltı ve yerüstü kaynakları ile emperyalizmin talanına açanlar, ipleri IMF'nin eline verenler egemen sınıflardır, onların partileridir. Ülkeyi NATO'ya sokanlar, Amerikan üslerini topraklarımıza yerleştirenler şimdi birden bire ulusal bağımsızlıkçı kesiliyorlar. Sahtelikleri açıkça ortadadır.

«Şu bilinmelidir ki, yapılanın devrimcilikle, sosyalistlikle yakından uzaktan ilgisi yoktur. Ulusal ve toplumsal kurtuluş, işçi sınıfımızın, köylülerin, ilerici aydınların ve gençlerin Türkiye İşçi Partisi saflarında ve etrafında yürüttükleri mücadele ile kazanılacaktır. Türkiye İşçi Partisi ülkeyi emperyalizm ahtopotunun kolları arasına atanlara karşı yıllardır mücadele ediyor. Çağımızın gerçek ulusal kurtuluşçuları bilimsel sosyalistlerdir.

Genel Sekreter Nihat SARGIN'ın demeci: (10.8.1979)

ŞAVŞAT OLAYLARI KOLLUK KUVVETLERİ İÇİNDE YUVALANAN FAŞİST MHP YANLILARININ TERTİBİDİR.

MHP VE YAN KURULUŞLARI KAPATILMALI, FAŞİST İKTİDAR ODAĞI DAĞITILMALIDIR.

«Şavşat gibi yoksulluk ve işsizliğin devamlı göçe neden olduğu Artvin'in bu ücra ilçesinde, küçük bir faşist grubun saldırı ve bombalama olayları takibe bile uğramazken ilçeden ayrılan jandarma komutanının kişisel bir meselesini zorla büyütmesi ile halkta tedirginlik yaratılmış ve bu fırsat bilinerek bir jandarma komando birliği ilçeye sevkedilmiştir. Birliğin ilçeye gelmesiyle, görevi 'güven ve huzuru sağlamak' olanlar tam tersine bir baskı ve terör ortamı oluş-

turmuşlar, dört gün boyunca fiilen sokağa çıkma yasağı uygulamışlardır.

«Bu durum elbette tepki doğurmuş fiili yasak halkın topluca sokağa çıkmasıyla kaldırılmıştır. İlçe halkı çevre ilçelerden gelenlerle birlikte durumu yasal bir mitingle protesto etmek istemiştir. Daha öncekiler gibi olaysız geçen bu mitingin dağılması sırasında, komşu bir ilçeden mitinge katılmak isteyenlerin geç kalması ve alana biraz gecikerek gelmeleri fırsat bilinmiş, MHP'li tanınan komutanın emriyle silahsız ve savunmasız halkın doğrudan üstüne ateş açılmıştır. 4 kişi hemen o anda komanda kurşunuyla hayatını yitirmiş, 2'si ağır olmak üzere bir çok yurttaş yaralanmıştır.

«Görüldüğü üzere olay, kolluk kuvvetleri içinde yuvalanan faşist MHP yanlılarının ilerici yöre halkı üzerinde baskı ve dehşet salmak için zorla büyüterek alevlendirdikleri bir tertiptir. Daha sonra Artvin ve ilçelerinde resmi binalara yöneltilen bombalı saldırıların da ilericileri suçlamak üzere aynı tertibin devam eden bir parçası olması kuvvetle olasıdır.

«Şimdi sormak gerekir: olayın tertipçisi ve elebaşıları olan resmi görevliler ve arkadasındakiler bu cüreti nereden, kimlerden almaktadırlar? Sorunun yanıtı ise açıktır: TİP'in yıllardır parmak bastığı üzere ülkemizde yasal iktidarın yanında bir de gizli faşist iktidar odağı vardır. MHP ile ülkücü dernekler ve MİSK gibi yan kuruluşlar ise bu örgütlenmenin su yüzüne çıkan kesimidir. MHP ve yan kuruluşlarının kapatılması, faşist iktidar odağının dağıtılması yolunda bir adım olacaktır. Başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halk kitlelerinin, bir avuç faşist dışında tüm ülke halkının isteği olan bu talep, hiçbir gerekçe ile savsaklanamaz.

«Faşist MHP ve yan kuruluşları kapatılmalı, faşist odağın tüm sorumluları mahkemeye sevkedilmelidir.»

Başkanlık Kurulu üyesi Can AÇIKGÖZ'ün demeci: (9.8.1979)

«CHP seçim parolasının 'doğruluk' olduğunu açıkladı... Bu, içi boş bir sözdür. Doğruluk ama, neye göre doğruluk? Vehbi Koç'a göre mi doğruluk, yoksa Arçelik, Demirdöküm işçilerine göre mi doğruluk? Büyük toprak sahipleri, ağalara, şıhlara göre mi doğruluk, yoksa yoksul köylülere göre mi doğruluk? Bilime dayanan doğruluk mu yoksa bilim dışı doğruluk, yani idarei-maslahatçılık mı?

«CHP'nin bugüne kadar yürüttüğü politika hep bilim dışı doğruluğu ve idarei-maslahatçılığı esas almıştır. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ekonomik-demokratik haklarına sahip görünüp, büyük burjuvazinin ve emperyalizmin işini görmek CHP politikasının esasıdır. CHP demokrasi sözcüğünü dilinden düşürmemiş ama, kitlelerin faşizme karşı birleşik örgütlü mücadelesine hep karşı durmuştur. İktidar olmak ve iktidarda kalmak için emperyalizmle, faşizmle, tekelci büyük sermaye ile uzlaşma, onlara teslim olma yolunu tutmuştur.

«Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfına ve emekçi kitlelere göre doğruluktan yanadır. Türkiye İşçi Partisi, bilimsel doğrulardan yasadır. Bilim, dünyanın sosyalizme doğru gittiğini söylüyor. Türkiye İşçi Partisi, bu bilimsel doğrudan yanadır. Ve bunun için savaşıyor.»

Başkanlık Kurulu üyesi Gündüz MUTLUAY'ın demeci: (8.8.1979)

«Ülkenin dört bir yanında Partimizin, sosyalizmin gür sesini işçi-emekçi kitlelere ulaştırmak için bütün Parti örgütlerimizin mücadelesi gelişerek sürmektedir.

«Türkiye İşçi Partisi'nin bu mücadelesi egemen sınıfların yüreklerindeki korkuyu büyütüyor. Faşizm ve gericilik çareyi Türkiye İşçi Partisi örgütlerine ve üyelerine karşı yasa dıvı, anti-demokratik saldırı ve baskıları artırmakta görüyor.

«Dün Partimizin Kartal-Sapanbağları lokaline sıkıyönetim görevlilerince hiçbir yasal dayanağı olmayan bir baskın düzenlendi. Üyelerimiz gözaltına alındı. Seçim çalışmaları için Türkiye çapında dağıtılan bildirilerden onbin kadarına el konuldu. Aynı gün Kartal'da bildiri dağıtan üyelerimiz «seçim yasaklarına uymadığı» gibi saçma bir gerekçeyle gözaltına alındılar.

«Sıkıyönetimin daha seçim döneminin ilk günlerinden başlattığı bu anti-demokratik uygulamalar Partimizin Anayasa ve yasaların güvencesi altında olan çalışmalarının engellenmesidir ve doğrudan suçtur.

«Türkiye İşçi Partisi'ne ve üyelerine karşı artırılan yasa dışı, anti-demokratik baskı ve saldırılar Partimzin işçi-köylü-emekçi kitlelere ulaşmasına engel olamayacaktır.

«Türkiye İşçi Partisi bütün engelleri aşarak bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini zafere ulaştıracak güç ve kararlılıktadır. Dost, düşman herkes bunu böylece bellemelidir.»

Başkanlık Kurulu üyesi Yalçın CERİT'in demeci: (6.8.1979)

Faşist cinayet şebekelerinin bazılarının ortaya çıkarılmasıyla, bu şebekelerin arkasındaki politik merkez-öyle gölge filan olarak değil-bütünüyle açığa çıkmıştır. Bu, adıyla sanıyla Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

Savcı Doğan Öz'ün katili, aynı zamanda Bahçelievler'de öldürülen Partimiz üyesi 7 arkadaşımızın katilleri arasındadır. MHP, bu cinayet şebekelerinin arkasında değil tam göbeğindedir.

Faşist terör, kısa bir zaman içinde, birkaç yüz gencin kendi başlarına örgütlenip uyguladıkları bir iş de değildir. 1967 yılından başlayarak halkın gözü önünde, devlet sorumlularının gözlerinin içine baka baka MHP'nin kurduğu ve sahip çıktığı «Komando yetiştirme kampları» herkesçe bilinmektedir.

12 Mart faşist uygulamalar döneminde, basın baskı altına alınıp tüm demokratik örgütler ve Türkiye İşçi Partisi kapatılırken, yalnızca Ülkü Ocakları ve diğer ülkücü kuruluşların korunup geliştirilmesi rastlantı değildir. Çünkü amaç, başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçi halk kitlelerinin uyanışını ve örgütlenmesini baskıyla, terörle ve silah kullanarak önlemektir.

Tekelci büyük sermayenin has partisi Adalet Partisi'nin MHP'yi ve onun faşist ideolojiyle şartlandırdığı Ülkü Ocaklarını - şimdiki adıyla ÜGD'yi - ve diğer ülkücü kuruluşları koruyup desteklemesi bundandır.

Amerikan emperyalizminin ve buna bağlı olan tekelci büyük sermayenin AP ve MHP eliyle geliştirdiği faşist ideolojik saldırı, kitle tabanı oluşturmak istemektedir. Faşist ideoloji, işçi sınıfımıza da bulaştırılmak isteniyor. Son günlerde Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu (MİSK) içinde yöneticilerce tezgâhlanan faşist provakasyonlar, bunun açığa vuran örnekleridir.

CHP hükümeti gerçekten demokrasiye bağlıysa, işçi ve emekçilerin, aydınların, gençliğin temel hak ve özgürlüklerine, can güvenliklerine asgarî ölçüde saygılıysa, eli kanlı faşist örgütlerin üzerine gitmek zorundadır.

Faşizmin kaynağını kurutmak, tekelci büyük sermayeyi kuşatmak ve giderek ortadan kaldırmakla mümkündür. Bu mücadele ise, Türkiye İşçi Partisi öncülüğünde, işçi sınıfı ve müttefiki emekçilerin, aydınların ve ilerici gençlerin Örgütlü Birleşik Gücü'nü yükseltmekle başarılacaktır.

Faşizmi ezeceğiz...

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için ileri!..

Çark Başak'a Mektup...

(Baştarafı 14. ncü Sayfada)

tisinin kararlı ve güçlü adımlarla işçi sınıfının politik hareketi olmanın sorumluğuyla sosyalizme yürüdüğünün kanıtıydı bunlar.

Burjuvazinin bizlere ve tüm halka lâyık gördüğü cezaevlerini ve mahkûmların dertlerinide duyurmak istedik. Cezaevinde sağlık koşulları son derece kötü, sular akmıyor; aksa bile normal musluklar çalışmadığından tuvaletlerdeki musluk suyu içiliyor ve yemek yapılıyor. Koğuşlar son derece pis ve bakımsız, havalandırılmadığından ve güneş almadığından mikrop üremesine son derece elverişli. Koğuşlarda ve yemekhanelerde fareler cirit atıyor. Mahkûm arkadaşların söylediğine göre bir doktor raporunda burada hayvanlar bile yaşamazmış.

İlk defa bizim gelişimizle ve bu sorunların üstüne kararlı olarak gidişimizle sular arasıra akar oldu. Yemekler nispeten düzeldi. Bizim burada oluşumuzun bir başka olumlu yanı mahkûmlar arasında dost ve samimi ilişkilerin yaygınlaşması oldu.

Tüm tutuklular olarak diyoruz ki, burjuvazi cezaevleriyle, zındanlarıyla bizim bu mücadelemizi durduramayacaktır.

ÇARK BAŞAK / Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın Organı / Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına Behice BORAN / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Gündüz MUTLUAY / 15 günde bir yayınlanır / Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi, Piyerloti Caddesi 21-3 Çemberlitaş, İSTANBUL Tel. 22 86 20 / Abone: yıllık 60 TL. Avrupa abone: 12 DM / Dizgi/Baskı: Kent Basımevi, 26 77 33 Cilt: Dostlar Mücellithanesi, 26 31 23 / Son baskı tarihi: 16 Ağustos 1979